

ምዕራፍ አስራ ሰባት

በነጋታው ቻፕማን ወደ ፓሪስ በረረ። ፓተርሰንም አጥብቆ ስለ ጉተጉተው በአውሮፕላኑ ውስጥ የተያዘለት ቦታ አንደኛ ማዕረግ ነበረ። እኩሰ ሌሊት ሲሆንም ከፓሪስ ደረሰ። ከኒውዮርክ ከመነሳቱ በፊት በስልክ መኝታ ወደ አስመዘገበበት የብሪስትል ሆቴል ቀጥታ ሄደ። እንደ ድካሙ ቢሆን ወዲያውኑ እንቅልፍ በወሰደው ነበረ። ግን ስለ አሌክሳንድራ እያለበ ብዙ ተጨነቀ። “በእይወት ትኖር ይሆን? ልታነጋግረውስ ፈቃደኛ ትሆን ይሆን?... ማርጋሬትስ በምን ሁኔታ ትቀበለው ይሆን?...” እስከ ሌሊቱ አስራ አንድ ሰዓት ድረስ እንቅልፍ በዓይኑ አልዞረም።

በማግስቱ ግን ከእንቅልፉ የነቃው ከረፈደ አምስት ሰዓት ላይ ነው። ከአልጋው ውስጥ ተሰፈንጥሮ ወርዶ ቡናና ቁርስ መኝታ ክፍሉ ድረስ እንዲመጣለት ካዘዘ በጊላ ሰውነቱን መለቃለቁን ትቶ ወደ ማርጋሬት መኖሪያ ቤት ስልክ ደወለ።

- “አሉ!” በስልክ ውስጥ የተሰማው ድምፅ የወንድና የፈረንሳዊ ነበረ።
- “ከምትስ ደብርን ለማነጋገር አፈልግ ነበረ” አለ ቻፕማን።
- “ስለምን ነበረ?” አለው ያ ድምፅ አሁንም በፈረንሳይኛ።
- “ሰሜ ጆን ቻፕማን ይባላል። እና አባክምን እመቤት ማርጋሬትን ቢያገናኙኝ” አለ ቻፕማን በትህትና።
- “ቻፖት! ቻፖት!” አለና ያ ድምፅ ለጥቂት ጊዜ ዝም አለ። ትንሽም ቆይቶ “ሙሴ ቻፖት?” የሚል የሴት ድምፅ ተሰማው።
- “ይቅርታ እመቤቴ ጆን ቻፕማን ነው የምባለው። ከኒውዮርክ ነው የመጣሁት” አላት።

“አ! አሜሪካዊ ነህ! እኔ እኮ የቤት ሰራተኛዬ ሙሴ ቻፖት ሊለኝ ፈረንሳዊ መስለኝኝ ነበረ። ፈረንሳዮች የአሜሪካኖችን ስም በትክክል

መጥራት ያስቸግራቸዋል።” አሰኝና ማርጋሬት ሳቀች። ድምጿም አሳሳቋም ሰዓ የተሞላ ነበረ። ቻፕማን ደግሞ የወደደው በተለይ ግልፅነቷን ነበረ።

- “ቀደም ሲል የምንተዋወቅ አይመስለኝም?” ስትል ጠየቀችው
- “እርግጥ ነው እመቤቴ አንተዋወቅም። ወደ ፓሪስ የመጣሁት እርስዎን ለማነጋገር ስል ብቻ ነው። እና ፈቃደኛ ሆኖ መቼ አግኝቼ ላነጋግርዎት አንደምችል ቢገልፁልኝ?”
- “ጉዳዩ ስለምን እንደሆነ በስልክ ልትነግረኝ አትችልም?”
- “አዎን እመቤቴ! ከበድ ያለ ነገር ስለሆነ በስልክ መግለፅ ያስቸ ግረኛል”
- “ምናልባት ስለገንዘብ ጉዳይ ከሆነ በቅድሚያ ከጠበቃዬ ጋር መነጋገር ያስፈልግህ ይሆናል”
- “ስለገንዘብ አይደለም። ለየት ስላለና የቀድሞ ባልዎን ስለሚመለከት ጉዳይ ነው። ዳር ወዳጃቸው የነበረው ሰው ነው አንዳናግርዎት የላከኝ”
- “የማን ጓደኛ? የኮምት ደብርን?”
- “ይቅርታ! የመጀመሪያው ባልዎ የሚስተር ጉርሐም ማለቴ ነበረ”
- “አ! የጉርሐም! ግን እኮ ጉርሐም ከሞተ ሰላሳ ዓመት ሆኖታል። ረጅም ጊዜ ነው... ሚስተር ቻፕማን”
- “ይገባኛል እመቤቴ እኔም የማነጋገርዎት በዚያኑ ዘመን አካባቢ ስለተፈፀመ ጉዳይ ነው።”
- “ምነው? ያን ጊዜ የፈፀምነው ስህተት ይኖር ይሆን?”
- “በፍፁም! በፍፁም! እኔን የላኩኝ አዛውንት ከመሞታቸው በፊት አንድ ሊያገኙት የሚፈልጉት ሰው አለ። እና ያንን ሰው በማግኘቱ በኩል እመቤቴ ሊረዱን ይችላሉ። እርስዎንም ያስቸገርኩት በዚህ የተነሳ ነው። በስልክ የሚነገር ነገር ስልሆነም አባክምን ፈቃደኛ ሆኖ ለጥቂት ደቂቃዎች ተገናኝተን ለመወያየት ብንችል?”

“አ... ሺ!” አለች እያመነታች። ቻፕማንን ከመገናኘቷ በፊት ስለማንነቱ በቅድሚያ ማጣራት ነበረባት። አታላይ ሰው ሊሆን ይችላል። እንዲሁም የለየለት ወንጀለኛም የማይሆንበት ምክንያት የለም። ስለዚህ

ጊዜ ያስፈልጋታል ማለት ነው። 'ድንገት ነገ ልንገናኝ እንችል ይሆናል። ለማንኛውም የኒውዮርክ አድራሻህን ብትነግረኝ?' አለችው።

ቻፕማን በጥያቄዋ ስለነቃ ፈገግ አለና 'ቻፕማን የግል ወጽኦ ምርመራ ድርጅት ሃምሳ ሰባተኛ ጎዳና ኒውዮርክ' አላት።

'ጥሩ' አለች ማስታወሻ ላይ አጅራሻውን እየመዘገበች።

'ታዲያ ነገ በስንት ሰዓት እንገናኝ?'

'በአምስት ሰዓት' አለችው። የቀጠሮውን ጊዜ አመራረጧ ሆን ብላ ነበረ። ከቻፕማን ጋር ባደረገችው የስልክ ልውውጥ ከአሁኑ መንፈሷ መረባረብ ጀምሯል። በአምስት ሰዓት የቀጠረችው ሰዓቱ አንጉል ስለሆነ ሊቀር ይችላል ወይም ይረላዋል በሚል ግምት ነበረ። ያም ሆኖ ወደ ኒውዮርክ ስልክ ደውላ ስለቻፕማን አጣራች። ቻፕማን እንደ ጠረጠረችው ሳይሆን ጨዋና የታወቀ ሰው መሆኑን አረጋገጠች። 'ግን ከኒውዮርክ ፓሪስ የሚያስመጣ ምን ከባድ ጉዳይ ቢገጥመው ነው?' ስትል ቀኑን ሙሉ እንዳሰበች ዋለች።

በማግለቱ ቻፕማን የደረሰው ልክ በቀጠሮው ሰዓት ነበረ። ከበራፍ ሆኖ ይጠባበቀው የነበረው የማርጋሬት ወንድ አሽከር ዝቅ ብሎ እጅ ከነሳው በኋላ በአንደኛው ፎቅ ላይ ወደሚገኘው የእንግዳ መቀበያ ክፍል ወሰደው። ዙሪያውን ያያቸው መቀመጫዎችና በግርግዳው ላይ የተለቀሱት ሥዕሎች ለዓይን አጅግ የሚማርኩ ነበሩ። ባለብዙ ጉጦች ሆኖ ከመሐል ላይ የተንጠለጠለው የኤሌክትሪክ መብራት የፀሐይ ጨረር አርፎበት እንደ ዕንቁ የተለያዩ የብርሃን ጨረሮች ይረጫል። ከመስኮቱም ፊት ለፊት በልዩ ልዩ አበቦች ያሽበረቀ የተንጣለለ ሜዳ ነበረ። ባየው ሁሉ በመገረም ላይ እንዳለ ማርጋሬት ደቦርን ገባች።

'ሚስተር ቻፕማን' አለችና እጇን ለሰላምታ ዘረጋችለት። እንደሚ ተዋወቅ ወዳጅም እጅን ደጋግማ በመጨበጥም ሞቅ ባለ ሁኔታ ተቀብ ለችው። እንዳነጋገሯ መልክና ቁመናዋም የደስ ደስ ነበረው። በአለባበሷም ጥንቁቅ ነበረች። የእንግሊዝ አገር ሥራ ከሆነው ከረጅም ቢጫ ቀሚሷ ጋር የሚሰማማ ጫማ አድርጋለች። ከአልማዝ የተሰራው የጆሮ ጌጧም በቅርቡ የሞተው ሁለተኛ ባሏ ለገና በዓል ያበረከተላት ስጦታ ነበረ። ለቻፕማን ፈገግታ እያሳየችው ተመቻችቶ እንዲቀመጥ ስፋ ያለውን ወንበር መርጣ አረፍ እንዲል ጋበዘችው፤ እርሷም ፊት ለፊት ከነበረ ሌላ መቀመጫ ላይ ተቀመጠችና፤ 'ይኸውልህ ይህን ክፍል አዘውትሮ

የሚጠቀምበት ባሌ ነበረ። እርሱ ከሞተ በኋላ ብዙም እንግዳ ስለማይመጣ ወደዚህ ክፍል ብቅ የምለው አልፎ አልፎ ነው። በእርግጥ ሌቷ ልጅና የልጅ ልጆቹ ሊጠይቁን በመጡ ቁጥር ስለሚወዱት ከዚህ ክፍል ውስጥ አይወጡም። እኔም ለእርሱ ስል እዚህ መዋል ይኖርብኛል።'

'ማንን ይሆን ልጅ ያለችው? አሌክሳንድራን ወይንስ ሌላ የወለደችት ልጅ ትኖር ይሆን?' ሲል ቻፕማን አሰበ። ወደ መጣበትም ዋና ምክንያት መቃረቡ ተሰምቶት የልቡ አመታት ጨመረ። 'ከዚህ ቤት የምወጣው ምን ዓይነት ውጤት ይገዛ ይሆን? ተልዕኮዬ ተሳክቶ ወይንስ ተስፋ ቆርጫ?' ፍርሃት የማያውቀው ቻፕማን ዛሬ ፈራ።

'ተጫወት እንጂ' አለችው ማርጋሬት ፈገግታዋ ሳይለወጥ።

'እሺ እመቤቴ! ስለ ክፍሉ ቁንጅና በሀሊናዬ እያደነቅሁ ነበረ' አላት ቶሎ አለና። እርሷ ግን ሌላ በማሰብ ላይ መሆኑን አውቃበታለች።

'ለመሆኑ እኔን ለማነጋገር ከኒውዮርክ እዚህ ድረስ የላከህ ማነው?' አለች በበኩሏም ታሪኩን ለመስማት ጓጉታ ጭምር።

'ፓተርሰን ... ሚስተር አርዘር ፓተርሰን ይባላሉ'

'ፓተርሰን? ፓተርሰን? ስትል ማርጋሬት ስሙን በመደጋገም ሰውዬውን ለማስታወስ ሞከረች።

'የቀድሞው ባለቤትዎ የሚስተር ጉርሐም ጓደኛ ነበሩ።'

'እና ፍሬ ነገሩ ምን ነበረ?' አለች በቻፕማን ተልዕኮ የነቃች ይመስል ለውነቷ እየተለዋወጠ።

'አሌክሳንድራ የምትባለዋን ህፃን ለሚስተር ጉርሐም በጉዲፈቻ ልጅነት የሰጧቸው ሚስተር ፓተርሰን ነበሩ።'

ደግነቱ ማርጋሬት መቀመጧ እንጂ ሀሊናዋን እንደመሳቷ ቢሆን አወለሱ ላይ ተዘርራ በወደቀች ነበረ። ለረጅም ጊዜ ፊቷ እንደተለዋወጠ ትንፋሷም ቁርጥ ቁርጥ ማለቱን እንደቀጠለ ቆየ። ቻፕማን ደፍሮ ሊቀርባት ሊረዳትም አልቻለም። ነፍሷን እስከምትዘራ በተቀመጠበት መጠበቁን መረጠ። የማርጋሬት ዓይኖች ቀስ በቀስ ተከፈቱ። ስውነቷም ከላይ ታች በኃይል ከነዘረ በኋላ በረጅሙ ተነፈሰች።

'ከዚህ ሁሉ ዘመን በኋላ ፓተርሰን አሌክሳንድራን እንዴት አስታወሳት?' አለች በተለባበረ ድምፅ።

“በአሁኑ ጊዜ በጣም ታመዋል። ለምን እንደሆነ በግል ባልረዳውም ከመሞታቸው በፊት ሦስቱን የዎከርን ልጆች ለማገናኘት ዕቅድ አላቸው። የልጆቹ ወላጆች የቅርብ ጓደኞቻቸው ነበሩ። እርሳቸውም ቢሆኑ ለሦስቱም ሀፃናት የክርስትና አባት ነበሩ። ስለዚህ መሞታቸው ሲቃረብ የተፀቀቱበት ነገር ያለ ይመስለኛል። በመሆኑም ሦስቱም ደሀና መሆናቸውን ለማረጋገጥና በግዴታ እንዳለያዩባቸው...” አለና ከእኛ ቀጥሎ የሚወጣውን ትክክለኛ ቃል በመምረጥ ላይ እንዳለ ማርጋሬት አቋረጠችው።

“... ብቻ ሲያገናኛቸው ይፈልጋል እንዳትሰኝ!” ስትል ማርጋሬት ጮሽች።

“አዎን!” አለ ቻፕማን በሐዘኔታ እየተመለከታት።

“በጣም ዘግይተህል በለው ሚስተር ቻፕማን! በጣም ዘግይቷል! ልጆቹ እኮ አሁን ሕፃናት እይደሉም!”

“አውቃለሁ እመቤቱ! ለምን ይህን ያህል ዘግይቶ እንዲገናኙ ለማድረግ እንዳሰቡ ለእኔም ቢሆን ግራ ገብቶኛል። ለዓመታት የረሷቸውን ልጆች በማስታወስ ስለ ደህንነታቸው ዛሬ ተቆርቋሪ ለመሆን በቅተዋል...”

“ስለማን ደህንነት?”

“ስለአሁኑ ማማቾቹ እመቤቱ”

ማርጋሬት በንዴት ከተቀመጠችበት ተነስታ በክፍሉ ውስጥ ትንጉራደድ ጀመረ። “ስለ ልጆቹ ደህንነት አስቦ አይመስለኝም። አእምሮውን ያሰጨነቀው ሌላ ነገር ቢኖር እንጂ። በቅድሚያ ልጆቹም ቢሆኑ እንኳን ስለ እርሱን ሊያስታውሱት ቀርቶ አሁን እንዳላቸውም አያውቁም። የተለያዩት በሀፃንነታቸው ነው” አለች ንዴቷ ሳይበርድ። ቻፕማን በደቂቃዎች ውስጥ የተለዋወጠውን ዓይኗን አይቶ አዘነላት። ልጇ ናት ብላ ካላደገችት ከአሌክ ሳንድራ አጠገብ እንደማታደርሰውም ተረዳው። “እስቲ ስለ እግዚአብሔር እንተው ራስህ ፍረድ ልጆቹ አሁን ትልልቅ ሌቶች ሆነዋል። ሁሉም የየራሳቸውን የተደላደለ ኑሮ በመምራት ላይ ናቸው። የረሱትን ነገር አስታውሶ እነርሱን ማግኘት ጥቅሙ ከምን ላይ ነው?”

ቻፕማን የሚመልሰው ጠፍቶት ነበረ። የማርጋሬት ንግግር ትክክል መሆኑን ያውቀዋል። ሆኖም ፓሪስ ድረስ የመጣው ፓተርሰንን ወክሎ ነው። ስለዚህ “አሁኑ ማማቾቹን መልሶ ማገናኘቱ የሚኖረውን ጥቅም ሲያውቁት የሚችሉት ሚስተር ፓተርሰን ብቻ ናቸው። የእኔ

ኃላፊነት የሦስቱን ሌቶች አድራሻ አስከ ማግኘትና አሁን እንዳላቸውም እንዲያውቁ አስከማድረግ ነው” አለ ቻፕማን ረጋ ብሎ።

“ያምላክ ያለህ! አለች ከተነሳችበት ወንበር ላይ ተመልሳ እየተቀመጠች። “በቡሌ በዚህ ሐሳብ አልሰማምም። ከልጅ አጠገብ እንድትደርስ አልፈቅድልህም! ምናል ልጆቹን በሰላም እንዲኖሩ ብትተዋቸው። ለምሳሌ የኔዋ ልጅ ሰላሳ አምስት ዓመት ሆኗታል። የሌሎቹም በዚያው አካባቢ መሆን ይኖርበታል። ሁለት የማታውቁቸው አሁኑን አሏችሁ ብሎ በአሁኑ ወቅት መንገድ ምን ያደርግላቸዋል? የረሷቸውንም ወላጆቻቸውን እንዲያስታውሱ ማድረግ ከሐዘንና ከኃፊራራ ላይ ይጥላቸዋል እንጂ ምን ጠቀሜታ ይኖረዋል? ስለ ወላጆቻቸው አሟሟት ታውቅ የለ ሚስተር ቻፕማን? አለችው። ቻፕማን በአዎንታ ጉንበስ አለ። እርሷም መናገሯን ቀጠለች። “እኔም አውቀዋለሁ የእኔ ልጅ አሌክሳንድራ ግን አንድም የምታውቀው ነገር የለም። እኔና ጉርሐም እንደራሳችን ልጅ አድርገን እናፈቅራት ነበረ። ከጉርሐምም በኋላ ያገባሁት ባሌ ከምት ደቦርን ደግሞ ከሁላችን ይልቅ አብልጦ ይወደት ነበረ። የእኛ ልጅ ሆና በእንክብካቤ አደገች። ከእኔ ሌላ እናት እንዳለት አታውቅም። የእኔና የኩምት ደቦርን ልጅ በመሆኗ ያገባችው ባል ከፈረንሳይ ነገስታት ዘርች የሚወለድ ነው። ባሏን ታፈቅረዋለች። ቆንጆ ቆንጆ ልጆች ወልዳለታለች። ታዲያ ይህን የመሰለ ሰላማዊ ኑሮ በመኖር ላይ ለምትገኘው ልጅ ለምን ራስ ምታት ልትሆኑባት ትፈልጋላችሁ?” አለች ምርር ብላ። ማርጋሬት በዚያን ወቅት የታያት የአሌክሳንድራ ባል የሄነሪ ነገር ነበረ። አሌክሳንድራ የኩምት ደቦርን ልጅ አለመሆኗን ሲያውቅ... አሌክሳንድራ የጉዲፊቻ ልጅ መሆኗን ሲረዳ ... የአሌክሳንድራ እውነተኛ አባት ሚስቱን የገደለው ሰው መሆኑን ሲደርስበት... የአሌክሳንድራ ሰላም ሲበጠበጥ! መልካሙ ትዳሯ ሲፈርስ፣ ሀፃናቱ ልጆች ችግር ላይ ሲወድቁ... ያና ሌላ ሌላውም ታያት።

“እመቤቱ የተናገሩት ምራትም ሁሉ ለምን እንደሆነ የገባኝ ይመስለኛል። ግን ማንኛችንም ብንሆን ልንመልስ የማንችለው አንድ ጥያቄ አለ። አሌክሳንድራ አሁኑን እንዲላት ካወቀች ልታገኛቸው ፈቃደኛ ትሆናለች ወይንስ አትሆንም? የሚል ጥያቄ ልናነሳ ይገባኛል። ለዚህም ጥያቄ መልስ የምትሰጠው አሌክሳንድራ እንጂ እኛ ልንሆን አንችልም። ለመሆኑ የጉዲፊቻ ልጅ ስለመሆኗ ለምታውቀው ነገር አለ?” አለ ቻፕማን።

ማርጋሬት ጥቂት እንደ ማመንታት ብላ ‘ታውቃለችም አታውቅምም ለማለት እርግጠኛ ሆኜ መናገር አልችልም። ከብዙ ዓመታት በፊት

ነግረናት እንደነበረ አስታወሳለሁ። ግምቴ ግን ፈፅሞ ረስታዋለች የሚል ነው። ስለዚህ የጉዲፈቻ ልጅ መሆን አለመሆኗ ምንም ጠቀሜታ አይኖረውም። ከጉዳት በስተቀር የሚያስከትለው አንዳችም ነገር የለውም። ስለእናንተም ቢሆን ሚለተር ቻፕማን! ስለዚህ የመጣው ቢመጣ አንተ ስለነጋገርከኝ ጉዳይ አላነሳሳትም አለችው።

“ይህም ጥሩ አይመስለኝም እመቤት ማርጋሬት!” አለ በዛ በተለመደ ረጋ ያለ አንደበቱ። “እርስዎ ፈቃደኛ ባይሆኑ አሌክሳንድራን ፈልጌ ማግኘት አያቅተኝም። ስለዚህ ከእኔ ይልቅ እርስዎ ማገኛውንም ነገር ቢያጫውቷት የሚሻል ይመስለኛል። የጉብኝቱንም ምክንያት ከርስዎ አፍ ብትሰማው ይቀላል ብዬ እገምታለሁ” ሲልም ረገጥ አድርጎ ተናገረ።

የማርጋሬት ደቦርን ዓይኖች የንዴት ዕንባ አዘለ። “ልታስፈራራኝ እየሞከርክ ይመስለኛል። በደስተኛ ሕይወቷ ላይ ጥቁር ጠባሳ ጥሎ የሚያልፈውን ዜና እንዳበሰራት እያስገደድከኝ ነው” አሰችው።

“እህቶቿን ለማየት ካልፈለገች በግድ ካላየሻቸው ብሎ የሚያስቸግራት ሰው አይኖርም። ልገናኛቸው አልፈልግም የማለቱ መብት ግን የርሷ የብቻዋ ነው። እህቶች እንዳሏት ትወቅ። ከዚያም የመምረጡን ዕድል ስርሷ እንተወደደች። ማን ያውቃል? እርስዎ እንደገመቱት ሳይሆን ምርጫዋ እህቶቿ ሊሆኑ ይችላሉ”

“አይመስለኝም! ከሌላ ረጅም ዓመታት በኋላ ምን ዓይነት ሴቶች እንደሆኑ አታውቅም። በአስተዳደሩም ሆነ አሁን ባላት የኑሮ ደረጃ ከነርሱ ጋር የምትመሳሰለበት አንድም ነጥብ የለም። የምታውቀው ከመሳፍንት ወገን መወለዱንና ከነገስታት ዘር መጋባቷን ብቻ ነው። ስለዚህ ለምን በሌላምና በደስታ እንድትኖር አንተዋትም? እባክህን ለማይጠቅም ነገር አንጠጥብላለሁ!” አሰችው። የማርጋሬት አነጋገር አውነት ነበረ። ቻፕማን ስለ ትንቢቱ ስለ ሚጋን እስከ አሁን የተረዳው ነገር አይነር እንጂ ሂሳብ ለኢሊን እንደ ገረድ እያገለገለች ነው ያደገችው። ለዓመታት በመጠለያ ቤትና በጠባይ ማረሚያ ውስጥ ኖራለች። ከአክሲዮን ባል ከጆንስ ክብረንፅህናዋን ብታተርፍም በመጠለያ ቤት ውስጥ በነበሩ ሦስት ወንዶች ልጆች አስደፍራለች። በዚያን ወቅት ተከታይ እህቷ አሌክሳንድራ ፓሪስ ውስጥ ትምህት ቤት የምትመላለሰው በሲትሮይን መኪና እየተንፈላለለች ነበረ። የሁለቱ እህትማማቾች ዕድል የለማይና የምድርን ያህል የተራራቀ ነበረ። በመሆኑም ቻፕማን ሂሳብን አሁንም አስታወሰና አንጀቱ እስከሚላወስ አዘነላት።

“እባክዎን የእኔ እመቤት... ሊረዱኝ ቢሞክሩ ምን አለበት? ለአሌክሳንድራ የሚቀርቧት እርስዎ ነዎት... እናም ይህን ከባድ ነገር እኔ ከምነግራት ይልቅ በርስዎ በኩል እንድታውቀው ቢደረግ የተሻለ ይሆናል። አለበለዚያ ግን እኔው ልነግራት ነው ማለት ነው” አለ ቻፕማን።

“ምን ብለህ ነው የምትነግራት?”

“ሁሰት እህቶች እንዳሏትና በተለይም ሂሳብ የምትባለው ታላቅ እህቷ ከዓመታት በፊት ትንንሾቹን ለማግኘት ምን ያህል ጉጉት እንደነበራት”

“የሁለቱንም አድራሻ ደርሰህበታል ማለት ነው?”

ራሱንም ጭምር በማወዛወዝ “ሰጊዜው አልደረሰክበትም እንደማገኛቸው ግን እርግጠኛ ነኝ አላት።

“ታዲያ ያን ጊዜ ተመልሰህ መምጣቱ አይሻልም?”

“ምንም ጊዜ ለማባከን አልፈሰግም። እንደነገርኩዎት የሚስተር ፓተርሰን ጤና በጣም እየተዳከመ ነው።”

“ምነው ቀደም ሲል በሞተ ኖሮ! እስቲ ስስንት ሰው ሰላማዊ ኑሮ ጠንቅ ሊሆን ነው?” ብላ ተናገረች። ለአሌክሳንድራ ስለ ወላጆቿም ሆነ ስለ እህቶቿ አንድም ቀን አንስታ አውርታባት አታውቅም። ብትነግራት ስን ልቦናዋ ተፅእኖ እንደሚኖረው ታውቃለች። ስለዚህ ፎልፋላና ሳቂታዋ አሌክሳንድራ ደስ እንዳላት እንድታድግ ተንከባክበቻት። አሁን ግን ይህ ከኒውዮርክ የመጣ እንግዳ ሰው መልካሙን ኑሮዋን ሊበጠብጠው ተቃርቧል። ማርጋሬት ብትገድሰው ደስታዋ ነበረ። እርሱ ግን ሁኔታዋን ተረድቶ አዘነላት። አሌክሳንድራን እንደ ጥሩ እናት ሆና ነው ያሳደገችት። አሌክሳንድራም ሌላ እናት እንዳላት አታውቅም! ስርሷ ወላጅ እናቷ ማርጋሬት ናት። ይህንን ጠንካራ ግንኙነት እንደቀላል ነገር ማፍረስ ስህሊና ይከብዳል።

“አልነግራትም! በፍፁም አይሞከርም!” አሰች ንዴት የሚያንፀባርቁ ዓይኖቿን በቻፕማን ላይ ሰክታ።

“እመቤት ማርጋሬት! ጭንቀትዎ ይሰማኛል። ስለዚህም ማዘኔን ልገልፅልዎት እወዳለሁ።”

“ያልከው አውነት ከሆነ ለምን ለሚስተር ፓተርሰን አላገኘኋትም ስትል አትነግረውም?”

ቻጥማን ራሱን አወዛወዘ። ለተለማራበት ሙያ ትልቅ ፍቅር ብቻ ሳይሆን እኩብርትም ነበረው። ውሸትም የሚናገር ለው አልነበረም።

ማርጋሬት ራቱን ስታጠና ቆየች። ከዚያም 'እስቲ ነገሩን እንዳስጠበት ጥቂት ጊዜ ስጠኝ። ለሌላኛን ድራም እንዴትና መቼ ልገልፅላት እንደምችል ዘዴ ልፍጠር። በተለይ ስለወላጆቿ ስነግራት በጣም ልትደነግጥ ስለምትችል መላ መሻት አለብኝ አለችው።

ቻጥማን በሀሊናው አንድ ነገር አለታወለና ተፅዕኖ። ማርጋሬት የፈራችውን ያህል አሌክሳንድራ ላትደነግጥ ትችላለች። አሌክሳንድራ ህፃን ልጅ ወይም በዕድሜዋ ያልገፋች ልጃገረድ አይደለችም። ብዙ ነገሮች ለማመዛዘን ስለምትችል የምትለማውን ያልተጠበቀ ዜና ልትቋቋመው እንደምትችል አምናበታል።

"በነገው ቀን ምሳ የምንበላው አብረን ነው። ስለዚህም በዚያን ጊዜ ልነግራት እሞክር ይሆናል። ሁኔታው አመቺ ከሆነ" አለች ማርጋሬት ራሷን እየተጠራጠረችው።

ቻጥማን ራሱን ዘንበል አደረገና 'ያረፍኩት ብረላትል ሆቴል ነው። እኔም ብሆን አሌክሳንድራን ላነጋግራት እወዳለሁ። ማለትም እርለዎ ዜናውን ካበለጁት በኋላ'

'እርሷ ልትገናኝህ ያልፈለገች እንደሆነ ሚስተር ቻጥማን? እሺ አትልም የሚል እምነት ነው ያለኝ ብላ ማርጋሬት ደብርን ከመቀመጫዋ ተነሳችና የመጥሪያ ደውሉን ተጫነች። የቤት ለራተኛው እንደገባ ቻጥማንን እንዲሸኘው ተናግሮ 'ደህና ዋልም' ሳትለው እያለቀለች ወደ ሌላ ክፍል ውስጥ ገባች።

የእመቤቱን ሁኔታ ያጤነው አሽከር ቻጥማንን በኃይል ከገላመጠው በኋላ ፊት ፊቱ እየሄደ ከምድር ቤቱ ደረሰ። ከዚያም ቻጥማንን አለወጣና በሩን እስኪጮህ ዘጋው። ዳግመኛ ቻጥማን ወደዚያ ቤት ቢመለስ የሚያስገባው ለው እንደማይኖር ግልፅ ነበረ።

ምዕራፍ አስራ ስምንት

ጌጣ ጌጥ የምትወደዋ ማርጋሬት ደብርን፣ ያሽበረቁ ልብሶች የምታዘወትረዋ ሴት ዛሬ ጉትቻም፣ ቀለበትም አላደረገችም። የለበሰችውም አንድ ወጥ የሆነ ፈዛዛ ለማያዊ ቀሚሊ ነበረ።

አሌክሳንድራ ፎቁን እየሮጠች ከወጣች በኋላ ከእንግዳ መቀበያው ክፍል ውስጥ ትጠብቃት ወደ ነበረችው እናቷ ገባች። ተንደርድራም ከአንገቷ ላይ ተጠመጠመች። የመነፋፈቃቸውን ያህል ተቃቅሬው ለረጅም ጊዜ ቆዩ። ማርጋሬት ልጇን ከእቅፏ ላለመልቀቅ የፈለገች ይመስል እንቅ አድርጋ ነበር የያዘችት። ቆይቶ ቆይቶም ተላቀቁና በፍቅር ዓይን ተያዩ። ያን ጊዜም ነበረ አሌክሳንድራ የእናቷን መልክና አለባበስ መቀያየር ያጤነችው።

"ምን ሆነሻል ዛሬ እማዩ? ሁኔታሽ ሁሉ ተቀያየረብኝ ስትል ጠየቀችት። ማርጋሬት ጉተት አድርጋት አሁንም ከደረቷ አስጠጋችት። በመጠኑም ፈገግ ለማለት ሞክረች። ግን አልሆነላትም። ሲያለቅሱ ያደሩት ዓይኖቿም ውስጣዊ ስሜቷን በግልፅ ያንፀባርቁ ነበረ።

"ንገሪኝ እንጂ እማዩ? አንድ የደረሰብሽ ነገር መኖር አለበት" አለች አሁንም አሌክሳንድራ።

ማርጋሬት አንገቷን ለበር አደረገችና፤ "ምንም አልሆንኩኝም አሌክሳንድራ ይልቅስ ነይ ምሳ እንብላ" ብላ ወደ ምግብ ጠረጴዛው አመራች።

አሌክሳንድራ ከኋላ ኋላዋ እየተከተለች "ምንም አልሆንኩኝም ብትይኝም አላምንሽም! አንድ የሆንሺው ነገር መኖር አለበት የዱሮዋ እማዩ አይደለሽም። ፊትሽ ላይ የማነበው ሐዘን ነው። ሌላው ቀርቶ የዛሬው አለባበስሽም ያልተለመደ ነው! እባክሽን እማዩ ምን ሆነሻል? ጨነቀኝ እኮ ንገሪኝ? አለበለዚያ አለቅሳለሁ" አለችት።

"አታልቅሺ የእኔ ፍቅር! ትናንትና አንድ ዜና ከኒውዮርክ ስለ ደረሰኝ ነው ያዘንኩት እንጂ ለሌላ ነገር አይምለልሽ" አለች ልታፅዕኖናት በመሞከር።

ከዚያም የቀረበላቸውን ምሳ መመገብ እንደ ጀመሩ ማርጋሬት እንደ ወትሮዋ አንዳንድ የሰማቻቸውን ቀልዶች እያወራች ሁለቱም ይሳሳቁ ጀመሩ። በእናቷም መዝናናት አሌክሳንድራ ለጊዜውም ቢሆን ቀልቧ መለስ ቢልም የደበቀቻት ምስጢር እንዳለ ተረድታ ነበረ።

'እማዩ!' አለቻት አሌክሳንድራ ዓይን ዓይኗን እያየች 'እንደ ያስጨነቀሽ ነገር ለመኖሩ ምንም አልጠራጠርም። እባክሽን ንገራኝ?' አለቻት። ፍርሃት የገባት ስለ እናቷ ጤና ነበረ። ባለፈው ሳምንት ሳይ የሕክምና ምርመራ የተደረገላት መሆኑን በስልክ ነግራት ነበረ። ሆኖም ሙሉ ጤነኛ መሆኗን ሐኪሟ የገለጸላት መሆኑን ጭምር ነበረ የገለጸችላት። 'ታዲያ የደበቀችኝ ነገር አለ ማለት ነው? እርሷ የደበቀችኝን እርሱ ይነግረኝ ይሆን?...' ስትል መመገቡን ትታ ማሰቧን ቀጠለች።

'ባይ እንጂ አሌክሳንድራ! ምንድነው የምታሰቢው?' አለቻት እናቷ።

'እማዩ እንዴት ብዬ ልብላ? ሁኔታሽ እኮ በጣም ነው የተለዋወ ጠብኝ።'

'እስከዚህ ተለዋወጥኩብሽ ማለት ነው?' አለችና ማርጋሬት እንባ ያቀረዘዙ ዓይኖቿ እንዳይታዩባት አቀረቀረች። ያንንም በትናንትናው ዕለት ከቤቷ ድረስ መጥቶ ያነጋገራትን ጆን ቻፕማን የሚባል ሰው በሆዷ ተራገመች። እርሷ ባትነግራት እርሱ አድራሻዋን ፈልጎ እንደሚነግራት አስጠንቅቋታል። አሌክሳንድራ እንደዚያ ያለውን ዜና ከሌላ ሰው እንደበት ከምትሰማው ይልቅ እናቱ ከምትላትና ከምትወዳት ማርጋሬት መስማቷ እንደሚሻል ግልፅ ነው። ቡና ቀርቦላቸው እስኪጠጡም ሁለቱም ዝም ተባብለው ነበረ።

አሌክሳንድራ እጇን በጠረጴዛው ላይ አሻግራ የእናቷን እጅ ጭምቅ አድርጋ ያዘችና 'አልነግርሽም አልሺኝ አይደል እማዩ?' አለቻት በሚለማመጡ ዓይኖቿ እያየቻት። ማርጋሬት ከእንግዲህ በአቀራረቧ ዘዴኛ መሆን እንጂ ሐቁን ከመናገር ሌላ አማራጭ አልነበራትም።

'ምን መሰለሽ አሌክሳንድራ! በትናንትናው ቀን አንድ በሕልሚም በውኔም ይደርሳል ብዬ ያልጠበቅኩት ነገር ተከሰተ' አለችና ታለቅስ ጀመረ። አሌክሳንድራ በድንጋጤ ከመቀመጫዋ ተነስታ የእናቷን አንገት አቀፈችና፤ 'ምንድነው የተከሰተው እማዩ?' ብላ እርሷም ማልቀስ ጀመረች።

'እርይ ...' አለችና ማርጋሬት በረጅሙ ተነፈለች። ዓይኖቿንም በመሐረብ አደራረቀችና 'ታሪኩን ከየት እንደምጀምርልሽ ይቸግርኛል። ረጅም ከመሆኑም በላይ ለማመን ይከብዳል' አለች። አሁንም በመሐረቧ ቀስ ብላ አፍንጫዋን ከጠረገች በኋላ፤ 'ነይ ከጉኔ ተቀመጭና እጅን ያገርኝ። ከዚያም እነግርሻለሁ' አለቻት። አሌክሳንድራ ከእናቷ ጉን ተቀምጣ እጇን በማሻሸት ልታደፋፍራት ሞክረች።

'ከብዙ ዓመታት በፊት... ከብዙ ዓመታት በፊት ከምት ደ.ቦርን ከማግባቱ አስቀድሞ ስለነበረን ኑሮ የምታስታውሺው አለ አሌክሳንድራ?' ስትል ጠየቀቻት።

'ምንም አላስታውስም እማማ አለች አሌክሳንድራ ለመልስ አስጣጧ ሳትጨነቅ። ምናልባትም ብዙ ብታስብበትና ክብደት ብትስጠው ኖሮ እንዳንድ ነገሮች ትዝ ባሏትም ነበረ። ግን ለምንድነው ይህን ጥያቄ ያቀረብ ሽልኝ? እንዳስታውሰው የምትፈልገው ነገር አለ ማለት ነው?' ስትል በተራዋ ለእናቷ ጥያቄ አቀረበች።

'ከኮምት ደ.ቦርን በፊት ሌላ ባል እንደነበረኝ አይታወስሽም? አስኪ ጥቂት ለማስታወስ ሞክሪ?'

ጥያቄው ለአሌክሳንድራ ከባድ ነበረ። እንደ እውነተኛ አባቷ የምትቆጥረው ኮምት ደ.ቦርን ነው። ዓይኖቿን ጨፍና ለብዙ ጊዜ ስታስብ ቆየች። በመጨረሻም ላይ ዓይኖቿን ከፍታ እናቷን በመገረም እያየች፤ 'አሁን አስታወስኩ... ግን እኮ አሁን እንቺ ባትነግራኝ አንዳችም ነገር ትዝ አይለኝም ነበረ። አባቴ ነው የምለው ኮምት ደ.ቦርን ብቻ ነው' አለቻት አሌክሳንድራ። እንደተናገረችው ሁሉ አንድም ጊዜ ሌላ አባት አለኝ ብላ ስታውራ ተሰምቶ አይታወቅም። በሀፃንነቷ የተፈፀመው ሁሉ ከአእምሮዋ ተፍቋል።

ማርጋሬት ራሷን ዘንበል ቀና እደረገችና፤ 'የኮምት ደ.ቦርን የጉዲፈቻ ልጅ ነበርሽ። ከርሱ በፊት ሌላ ባል ነበረኝ አለቻት።

አሌክሳንድራ አሁንም ሌላ ትዝታ ተቀለቀለባትና ፈገግ እንደ ማለት አለች። የኮምት ደ.ቦርን የጉዲፈቻ ልጅ የሆነችበት ዕለት ታወሳት። ከአንድ ጠበቃ ጋር ወደ ፍርድ ቤት እንደ ሄዱ... በዚያም አንዳንድ ሥነ ሥርዓቶች መፈፀማቸው... በምሽቱ ላይ በታላቁ የማክሲም ሆቴል ለብዙ እንግዶች ግብጥ እንደተደረገ... ለብሳው የነበረው ከወተት የነጣ ቀሚስ ... በተለይም የእናቷ ደስታ ተራ በተራ በዓይነ ህሊናዋ ታያት።

ብርቅርቅታ

“ግን እኮ የጉዲፈቻ ልጅ ነኝ የሚል ጥርጣሬ አንዴም ተሰምቶኝ አያውቅም ነበረ” አለችና ሌላ ሐሳብ በእስምሮዋ ውስጥ ብልጭ ብሎ ወዲያውኑ ዕፍረት ሰለተሰማት፤ “ነገሩ ሁሉ እንዲህ መሆኑን ባውቅ ኖሮ ሄነሪን ከማግባቴ በፊት ልነግረው በተገባ ነበረ። ከነገሰታት ዘር በመወለዱ ...”

“ታዲያ ይወለዳ! አንቺም ከኮምፕ ደቦርን አብራክ ባትወጪም አንደ ልጅ አደርጎ ነው ያሳደገሽ። ይልቁንስ ችግሩ ሌላ ነው” አለችና ማርጋሬት አቀረቀረች። የተሰመደውም አንባዋ ይተናነቃት ጀመረ።

“ሌላ ችግር? ግዴላሽም አማዬ ንገሪኝ? ሕፃን አይደለሁም! ብዙ ነገር ለማመዛዘን እችላለሁ” አለች አሌክሳንድራ የአናቷን እጅ በኃይል ጭብጥ አድርጋ።

“ምን መለለሽ አሌክሳንድራ? አየሽ ከዚያም በፊት ...”

“አሺ!”

“እና ከዚያም በፊት አባት ነበረሽ”

“አኔ?”

“አዎን! እንግዲህ ጠንክር በይ! ህፃን አይደለሁም ብለሽኛል። ሐቁን ሌላ ሰው ከሚነግርሽ ይልቅ ከእኔ አንደበት መስማቱ ይቀልሻል ለማስማት ዝግጁ ነሽ አሌክሳንድራ?”

“ፍርሐት ፍርሃት ቢለኝም ንገሪኝና ልረፈው።”

“እኔስ ለመናገር ያልፈራሁ መለለሽ? የተረሳውን ነገር ሊያስታ ውሰሽ ሌላ ሰው አቆብቁቦ በመጠባበቅ ላይ ባይሆን ኖሮ ብሞትም አልነግርሽም ነበረ። ምን ላድርግ? አማራጭ በማጣቴ ነው አሌክሳንድራ”

“አንዳልሽው መስማቴ የማይቀር ነገር ከሆነ አንቺው ብትነግሪኝ ይሻለኛል አማዬ!”

“አይው አሌክሳንድራ! በጣም አንደምድሽ፣ አንደ ዓይኔ ብሌን አንደምሳሳልሽ ታውቂያለሽ። በዚህ ዓለም ውስጥ ለእኔ ያለሽኝ አንቺ ብቻ ነሽ። ለቀናት ስንለያይ አንኳን አንዴት አንዴት አንደምናቆሽ ታውቂያለሽ። ባልና ልጆች ባይኖሩሽ ከእኔ አንድትላይም ባልፈለግሁ ነበረ። በአጠቃላይ የደለታዬ ምንጭ አንቺ ነሽ።”

ብርቅርቅታ

“ይህ ሁሉ መሆኑን አውቃለሁ አማዬ!”

“አማዬ ስትይኝ የሚለማኝ ኩራትና ደስታ ግን አታውቁውም። ሌላ አማዬ የምትይው የለሽም። ሆኖም እኔ ወላጅ አማዬሽ አይደለሁም።”

“ምን ማለትሽ ነው አባክሽ!”

“አዎን! ወላጅ አባትሽና እናትሽ ገና አምስት ዓመት ሳይሞላሽ ነው የሞቱት። እኔና የፊተኛው ባሌ ጉርሐም ገና እንዳየንሽ ወደድንሽ ... እንድናሳድግሽ ፓተርሰን የሚባለውን የአባትሽን ጓደኛ ለመንከው ... አንቺንም በጉዲፈቻ ልጃችን አደረግንሽ...” ማርጋሬት እስከ መጨረሻው መናገር አልቻለችም። ፊቷ በእንባ ታጥቦ ነበረ። አሌክሳንድራ ግን የለማቸውን ማመን አቅቷት ፈዝዛ ታያታለች። ምን ማለቷ ነው? የወለደችሽ ሌላ ሌት ናት ልትለኝ ነው? አይደረግም! ሳይታወቃት በማርጋሬት አንገት ላይ ተጠመጠመችና ታለቅሰ ጀመረ።

“አንቺ ነሽ የወለድሽኝ! አንቺ ብቻ ነሽ እናቴ...” አለችና ከአቅፏ ወጥታ የምትሰወርባት ይመስል ተጣበቀችባት።

“የእኔን እናትነት ምንም ነገር አንደማይተካው አውቃለሁ፤ እናትሽ ነበርኩ... እናትሽ ነኝ... ወደፊትም ያለሁሽ እኔ ብቻ ነኝ። ግን አንድ ሌላ ማወቅ ያለብሽ ነገር ስላለ አሌክሳንድራ አዳምጪኝ አለችና ማርጋሬት ዓይኖቿንና አፍንጫዋን ጠራረገች።

“ባገድ ማወቅ አለብኝ?”

“አዎን! እንደዚያማ ባይሆን ኖሮ ለምንስ የተረሳ ነገር አንብቺ ጤናማዋን ልጅን እበጠብጥሽ ነበረ። ስለዚህ አሌክሳንድራ ትፀግስት ኖሮሽ ታሪኩን አድምጪኝ”

“ባይ ይሁና አማዬ! ንገሪኝ አለቻት።”

“ወላጆችሽ የሞቱት የአምስት ዓመት ህፃን ሆነሽ ነው። እናትሽ በሞተች በሶስተኛው ቀን አባትሽም ሞተ። የነበራችሁ ዘመድ ከአባትሽ በኩል የሆነች አንድ አክስታችሁ ብቻ ነበረች። ግን ሌትየዋ ኃላፊነት የሚለማት ዓይነት ባለመሆኗ ያ ፓተርሰን ያልኩሽ የአባትሽ ጓደኛ ስለ ሁኔታው ስጉርሐም አጫውቶት ነበረ። እኛም ገና አንቺን እንዳየንሽ ደስ አልሺን። እንደ ልጃችንም ልናሳድግሽ ወለድንሽ። በዓለምም ውስጥ አንደኛ ደስተኛ ሰው አልነበረም። ሆኖም ባሌ ከለድስት ወራት በኋላ በመሞቱ

ብርቅርቅታ

ይገባኝ ወደ ፈረንሳይ ሀገር መጣሁ። ከዚያ በኋላ የሆነውን ሁሉ የምታውቁው ነው አለቻት።

አሌክሳንድራ አሁንም ታወጣና ታወርድ የነበረው እንዴት ከማርጋሬት ሌላ የወለደችት እናት ልትኖር እንደምትችል ነው። በመጠራጠሯም በቅድሚያ ጥያቄ ያቀረበችው፡፡ “እንዳልሺው የወለደችኝ ሌላ ሌት ከሆነች ምን ሆና ነው የሞተችው?” ስትል ነበረ።

ማርጋሬት በዚህ ባልታለበ ጥያቄ ወገቧ ቁምጥ ሲል ተለማት ዓይኖቿንም ጨፍና ለጥቂት ጊዜ አቀርቅራ ቆየች። ምን ብላ ትመልስላት? ለአሌክሳንድራ... ለምትወዳት ለምታፈቅራት ልጇ አንድም ቀን ሐሰት ቃል ተናግራት አታውቅም። ዛሬስ? ካቀረቀረችበት ቀና ብላ ዓይኖቿን ክፈተች። ከዚያም ረጋ ብላ ተናገረች።

“አንድ ምሽት በወላጆቻችሁ መካከል የከረረ አለመግባባት ተፈጥሮ ነበረ። እየሽ እርሱ በአሜሪካ ውስጥ ዕውቅ ተዋናይ ነበረ። እርሷ ደግሞ በጣም ውብ ሌት ነበረች ...”

“የእኔ ጥያቄ ያ አይደለም እማማ አለችና አሌክሳንድራ የሆነ ነገር ትዝ ያላት ይመስል ተንስቅስቃ ታለቅስ ጀመረ። በእርግጥም የማርጋሬት ጭንቀት ከዓመታት በፊት የተፈፀመ ድርጊት ሊያስታውሳት በቅቷል። ግን ከማርጋሬት አፍ ልትሰማው በመፈለግ፤ “እናቱ ምን ሆና ነው የሞተችው?” ስትል በድጋሚ ጠየቀችት።

“አባትሽ ነው የገደላት”

አሌክሳንድራ ከፊት ለፊቷ በነበረው መስክት ውስጥ ይታይ ከነበረው የአበቦች መደብ ላይ እንባ የሚንቆረቆራቸውን ዓይኖቿን ለክታ በአእምሮዋ ነገር አመለከተች። ነጭ ፅጌረዳ!... የሬሳ ሳጥን !... ነጭ ጽጌረዳ! የሬሳ ሳጥን!... “አባቴም ‘ሕይወቴን በገዛ እጁ አጠፋ! ራሱን ለቀሰ’ ብለው ሲያውሩ የለማሁት ነው አይደል?” አለችና ስቅስቃ እያለች አስቀለች። ማርጋሬት ከደረቷ እቅፍ አደረገቻትና አልቅሳ እስኪወጣላት እንደ ህፃን ፀጉሯን ለታሻሻላት ቆየች።

“እንዴት ተረሳኝ?... ለካስ ሁሉም ነገር ተረሰቶኝ ኖሯል?... የእናቴ ፀጉር እንደነ ፀጉር ወርቃማ ነበረ... ይህን ሁሉ ረስቼው ኖሯል” አለችና ከመቅፅበት በወላጆቿ ትዝታ የወየበውን ፊቷን ቀና በማድረግ “ፈረንሳዊ አልነበረችም?” ስትል ማርጋሬትን ጠየቀችት።

ብርቅርቅታ

“አዎን ነበረች” አለቻት ማርጋሬት። በተለይ ስለ እናቷ ወርቃማ ፀጉር ማንሳቷ ማርጋሬትን አስደነቃት። የአሌክሳንድራም ፀጉር ያው ወርቃማ ነው። የዘር ነገር ሆኖ የአሌክሳንድራ ትንሿ ልጅ አክሊል ባለ ወርቃማ ፀጉር ናት። ማርጋሬት አክሊልን ባየችት ቁጥር የምታስታውሳት የዱሮዋን ህፃኗን አሌክሳንድራን ነበረ።

“ግን አባቴ ለምንድነው ሕይወቴን ያጠፋው? እናቴን ስለገደላት ተፀፅቶ ነው?” አለች አሌክሳንድራ። ዱሮ ዱሮ የረሳቻቸውን ነገሮች ሁሉ እሁን ለማወቅ ፈለገች።

“ሲገድላት ሕሊናውን ስቶ ነበረ ይባላል። ንጌቱ እየበረደለት ሲሄድ የፈፀመው ጨካኝ ተግባር ታወለው። እናታችሁንም በጣም ይወዳት ስለነበረ፤ እርሷ በተቀበረችበት ዕለት እርሱም ሕይወቴን አጠፋ። ከዚያም አንቺና...” ብላ ማርጋሬት ዝም አለች። ለመናገር የከበዳት የታሪኩ ዋና ክፍል ከዚያ የሚቀጥለው ነበረ። የአሌክሳንድራን እጆች እንቅ አድርጋ ያዘኙና እነኝን አለንጋ የሚመሳሰሉ ጣቶቿን ታሸሻቸው ጀመረ። እንደ እውነቱ ከሆነ አሌክሳንድራና ማርጋሬት በመልክም በቁመናም አይመሳሰሉም ነበረ። ለዚህም ልዩነታቸው አሌክሳንድራ ዋጋ ለጥታው አታውቅም። ዛሬ ግን ለምን እንደሆነ ገባት። የእውነተኛ እናቷም ወርቃማ ፀጉር ተመላልሶ በዓኖቿ ላይ አለፈ። መልኳን ግን እንዲህ ነው ለማለት ተዘንግቷታል።

“ሌሎችም ... ሌሎችም ሁለት እህቶች ነበሩሽ” አለች ማርጋሬት ቃላቱን ለመናገር የማማጥ ያህል ተጨንቃ፤ የአሌክሳንድራ ለውነት በስለት የተወጋ ያህል ተኩመታተረ። እነኝም ቃላት አእምሮዋ ውስጥ እንደ ገደል ማሚቶ ደግመው ደጋግመው ጮሁባት። ሁለት እህቶች! ...ሁለት እህቶች!... አዎን ሁለት እህቶች!... ትዝ አላት። ከመኪና መንገድ ዳር ተንበርክካ ታለቅስ የነበረችው እህቷ! ሂሊ!... ሂሊ...ሂሊ! “አክሲ እወድሻለሁ... ምን ጊዜም እንደምወድሽ እንዳትረሽ!” የአሌክሳንድራ ፊት በዕገባ ታጠበ። ጩሂ ጩሂ ሲል ከውስጥ የሚገፋፋትን ስሜት ለመቆጣጠር ጉሮሮዋን አነቀችው። ከተቀመጠችበትም ተነስታ ወደ መስክቱ ሄደችና ዓይኖቿን ከውጭ በሚታዩት አበቦች ላይ ለክታ ስታስብ ቆየች። የሂሊሪ ጥቁር ፀጉር ... የትንሿ እህቷ ጠረን ...

“ሰባታችሁንም ወስደን ለማሳደግ ባለመቻላችን አሌክሳንድራ በጣም ነው የማዘነው” ስትል ማርጋሬት ከሐሳቧ ልትመልሳት ብትሞክርም አልቻለችም። የሚታዩት ከእህቶቿ ጋር የተለያዩበት ያ ዕለት ነበረ። በተለይ ሂሊሪ ከመንገድ ዳር ተንበርክካ ምን ጊዜም እንደምወድሽ እንድ

ብርቅርቅታ

ታውቂ ... አክሲ እወድሻለሁ ስትል የተናገረችት ... የትንሿ እህቷ የዚያን ዕለት የመረረ ለቅሶ ... ስሟ ማን ነበረ?

በድንገት ዘወር አለችና 'የትንሿ እህቷን ስም ታውቂዋለሽ እማማ?' ስትል ማርጋሬት ጠየቀችት።

'አላውቀውም የማስታውሰው ታላቅና ታናሽ እህቶች እንዳሉሽ ብቻ ነው' አለች ማርጋሬት።

'እነሱ ብሆን ስሟን እንዴት ለመዘገጋት በቃሁ?' አለች አሌክሳንድራ በፀፀት እራሷን እየታዘበች።

'አይፈረድብሽም አሌክሳንድራ! በዚያ በጨቅላ ዕድሜሽ ብዙ ሐዘን ደርሶብሻል። ስለዚህ መርሳቱ ይሻልሽ ነበር እላለሁ። እናንተ ምንም ያጠፋችሁት ነገር የለም። ስለዚህም አዲስ ኑሮ የመኖር መብት አላችሁ። ስለዚህ ነው እኛም አንቺን ደስ ብሎሽ በአንክብካቤ እንድታድገ ያደረግነው።'

'አውቃለሁ እማማ! ምንጊዜም ቢሆን ለእኔ እናቴ አንቺ ነሽ። ዛሬ የለማሁት ታሪክ በምንም ዓይነት ያንቺንና የእኔን እናትና ልጅነት አይቀይረውም።'

'እርግጠኛ ነሽ?' አለችት ማርጋሬት በመጠራጠሯ ሐፍረት ሳይሰማት።

'እመኚኝ እማዬ!' አለች አሌክሳንድራ።

'እስቲ ከኒውዮርክ ፓሪስ ድረስ በመምጣት ባይበጠብጡን ምናለበት ነበረ? መቼ በመካከላችን ጥርጣሬስ ይፈጠር ነበረ?'

'እነማን ናቸው አነሉ?'

'ቀንደኛው አርዘር ፓተርሰን ይባላል። የአባታችሁ የቅርብ ጓደኛ ነበረ። እርሱ ነው ለእኛ በጉዲፈቻ ልጅነት የሰጠን። ወደ ፓሪስ የመጣው የርሱ ወኪል ነው። አንቺና ሌሎቹም እህቶችሽ በሀይወት መኖራችሁን ለማረጋገጥ ይፈልጋል። ከዚያም እንድትገናኙ ለማድረግ ነው ዕቅዱ።'

'የሌሎቹንስ አድራሻ አውቀውታል?'

'እስከአሁን አልደረሱበትም። በማፈላለግ ሳይ መሆናቸውን ግን አውቃለሁ። አንቺን እንዳገኘሽ የተቀሩትን ያገኛቸዋል የሚል ግምት ነው ያለኝ።'

ብርቅርቅታ

አሌክሳንድራ አሁንም ወደ መስኮቱ ዞራ ዓይኖቿን አበቦቹ ላይ ለክታ በሐሳብ ተመሰጠች። የለማቸው ታሪክ ለጆሮ የሚከብድ ነበረ። በአንድ ቀን ውስጥ ለዚያውም ከምሳ በኋላ ባሉት ለዓታት ብቻ የአሌክሳንድራ የቤተሰብ ታሪክ ተቀይሯል። ባለ ሁለት እህቶች ለመሆን በቅታለች። ፈረንሳይና ባለወርቃማ ፀጉር የነበረች እናት እንደነበረችትም አስታውሳለች። ሚስቱን ገድሎ የራሱንም ሕይወት ያጠፋው አባቷ ትዝ ይላታል። ከአንድም ሁለት የጉዲፈቻ አባቶች እንደነበሯት ዛሬ ተነግሯታል። ዕድሜዋን ሙሉ እናቴ ናት የምትላትን ማርጋሬት ወላጅ እናቷ አለመሆኗን አውቃለች። ይህን ሁሉ ታሪክ ስምቶ በአንድ ጊዜ ማጣጣሙ ከበዳትና! 'ወይን ጠጅ ብታስመጪልኝ እማማ?' አለች ዞር አለችና።

'መጠጥስ ላንቺ ብቻ ሳይሆን ለኔም ያስፈልገኛል' አለችና የመጥሪያውን ደወል ተጫነች። ሰራተኛው እንደገባ የሚጠጣ እንዲያመጣላቸው አዛ ወደ አሌክሳንድራ አያየች! 'ለመሆኑ ከእህቶችሽ ጋር ለመገናኘት ትፈልገዋለሽ?' ስትል ጠየቀችት።

'ለምን አልፈልግም? እርግጥ ከተለያየን ከሰላላ ዓመት በላይ ሆኖናል ተረሳስተናልም። ደግሞም የየግል ኑሮአችንን መስርተናል። ግን ያም ሆኖ እህቶቼን ዛሬውኑ ባገኛቸው ደስታዬ ነው' አለች አሌክሳንድራ።

'ጥያቄውን ያቀረብኩልሽ ለምን መለለሽ? የባልሽን የሄነሪን ነገር ታውቂዋለሽ በዘር በጣም የሚኩራራ ሰው ነው። አንቺንም ያገባሽ የኮም ዲቦርን ልጅ መለለሽው ነው። ታዲያ እውነተኛውን ታሪክሽን ከለማ በትዳራችሁ ላይ ችግር እንዳያስከትል ብዬ ነው።'

'ለምን? ከወደደኝ ስለ ቤተሰቤ ታሪክ ምን ያገባዋል? እርግጥ ታሪኩ ሊያስደነግጠው ይችላል። የማይቀር ነው።'

'እንዳይሰማ ብንደብቀውስ?'

'ይሄስ የማይሆን ነው እማማ! የዛሬ ወሬ ሊደበቅ አይችልም! ውሎ ይደር እንጂ መሰማቱ አይቀርም። ይልቅሰ ያን ጊዜ ነው የበለጠ ሊናደድ የሚችለው። እና እኔ ብነግረው ይሻላል። ይኼንን የመለሰ ሚስጥር ከምወደው ባሌ መደበቅ ማለት አታላይነትም መስሎ ይሰማኛል።'

'እኔ ግን ፈርቻለሁ አሌክሳንድራ!'

'መፍራትሽ ልክ ነው። በኮምት ዲቦርን ልጅነቱ ምን ያህል እንደሚከራብኝ አውቀዋለሁ። አንቺን እንኳን አሜሪካዊ በመሆንሽ እንዴት

ብርቅርቅታ

እንደሚገኝ ራሱን የምትረጁው ነው። እውነተኛው አባቱ ከምት ደብርን ሳይሆን እንደ አሜሪካዊ ተዋናይ፤ ለዚያውም ፈረንሳዊት ሚስቱን የገደለ መሆኑን ሊሰማ ምን እንደሚል ይታወቅናል። ደግነቱ የልብ ድካም የለበትም እንዲ በድንጋጤ ከአደጋ ላይ ሊወድቅ እንደሚችል ይሰማናል። ጋብቻችን እንዲፈርስ ጥያቄ ሊያቀርብ ይችላል። ልጆቼንም ሊቀማኝ ይችላል ስል አኔም አስጋለሁ። ግን ይህ ሁሉ ሆኖ ልነግረው ግዴታ አለብኝ።

ማርጋሬት የቀረበላትን መጠጥ ተገብሮችና 'አሌክሳንድራ! የሄነሪ ሚስት ስለሆንሽ ፍፁም ታማኝና ታዛዥ ሚስቱ ነሽ ማለት አይደለም። የምትለብኼውን ልብስ የሚመርጥልሽ እሱ ነው። ስለ ፀጉር አስራርሽ መመሪያ የሚሰጥሽ እሱ ነው። እንደ ሚስት ሳይሆን እንደ ገረድ ነው የሚያዝሽ። በዚህም ሁኔታ መኖርን ስለተላመድሽው ለሄነሪ ፍፁም ታማኝ ለመሆን በቅተሽል። ግን ሚስት ብትሆንም እንዳንድ ጊዜ የግሏ የሆነ ሚስጥር ሊኖራት ይችላል። ስለዚህ እንደኔ ዛሬ የሰማሽውን ታሪክ የግል ሚስጥርሽ አድርገ ነው የምልሽ።

"ግን እኮ እማማ እስከመቼ ደብቄው ልቆይ እችላለሁ? ለምሳሌ እህቶቼ ተገኙ እንበል። የሚኖሩትም በአሜሪካ ይሁን፤ ታዲያ ላያቸው ወደዚያ መሄዴ አይቀርም። እና በዚያ ጊዜ ለሄነሪ ምን ምክንያት እስጠዋለሁ?"

"ጥሩ! እንግዲያውስ እንዲህ ይሁን። እህቶችሽ ለመገኘታቸው መጀመሪያ እርግጠኞች እንሁን። ከዚያ ማድረግ ስለሚኖርብሽ ዘዴ እንፈልጋለን" አለችና ማርጋሬት በቁራጭ ወረቀት ላይ የጆን ቻፕማንን ስምና አድራሻ ፅፋ እየለጠቻት፤ "ከኒውዮርክ የመጣው ሰውዬ ሊያነጋግርሽ ይፈልጋል። የበልክ ቁጥሩንም ስለጻፍኩልሽ ደውለሽ አነጋግሪው" አለችት።

"ለምን ሊያነጋግረኝ ፈለገ?"

"በህይወት ስለመኖርሽ እርግጠኛ ለመሆን ሲል ይሆናል።"

"እንደዚያስ ከሆነ እደውልለታለሁ" ብላ ቁራጭን ወረቀት ከቦርሳዋ ውስጥ ከተተችና ሰዓቷን ተመለከተች። ድንጋጤ ተለማት አስራ አንድ ሰዓት አልፎ ነበረ። ቶሎ ወደ ባሏና ልጆቿ መመለስ ነበረባት። ከእናቷ ጋር ምሳ ለመብላት ሄነሪ የፈቀደላት ሁለት ሰዓት ብቻ ነው። በጣም እንደሚቆጣት ታውቀዋለች።

ብርቅርቅታ

ማርጋሬት ከምድር ቤቱ በር ድረስ ሸገቻት። ልትለያትም ስትል ከደረቷ እቅፍ አድርጋት እንደገና አለቀለች።

'አማዬ በጣም እንደምወድሽ ታውቂያለሽ! እባክሽን አታልቅሺ!' አለችት አሌክሳንድራ።

'እሺ አላለቅሰም። ግን እንደ ድርው የእኔዋ ትንሿ አሌክሳንድራ ዛሬም ትወዷለሽ?'

'ይበልጥ እማዬ! በእግዚአብሔር ስም እምልልሻለሁ!' አለችና ተራዋን እናቷን እቅፍ አድርጋ ጉንጮቿን ሳመቻት።

በእነኛ የሰዓት በጋላ ሰዓታት አሌክሳንድራ ደስታና ሐዘን ተፈራርቀውባታል። ስለናቷና ሰአባቷ እልቅሳላቸዋለች። ሂሊን... ሂሊንን እስታውሳበታለች። ከሰራ የማትለያት እንደ እናት የምትንበረሰፍላት ሂሊን ገላዋን አጥባ፤ ፀጉሯን ታበጥርላት የነበረችው ሂሊን ታየችት። 'እክሲ ምን ጊዜም እንደምወድሽ አትርሺ ...' የሚሉት የእህቷ የመለናበቻ ቃላት ታውሷት። የአሌክሳንድራ እንባ ዠረር ብሎ ወረደ። ሐሳቧም ከሂሊን ስሟን ወደ ረሳቸው አራስ እህቷ እንደገናም ተመልሶ ወደ ሂሊን ከዚያም ወደ ትንሿ እህቷ እንደተመላሰበ በሹፌር የሚነዳው ሊትሮይን መኪናዋ ከቤቷ ደረሰ።

ምዕራፍ አስራ ዘጠኝ

አሌክሳንድራ እቤቷ ከገባች በኋላ እንኳን መልኳ እንደተሰዋወጠ ነበረ። ማርጋሬት የነገረችትን ሁሉ ማስታወሱ በጣም ነው የከበዳት። የምትንቀሳቀሰውም በሕልም ዓለም ውስጥ መሰላት። ከብዙ ዓመታት በፊት ታውቃት የነበረችው ባሰወርቃማ ፀጉር ሴት... ሂሊ ትላት የነበረችው ልጅ ... አሁን ስሟን ብትዘነጋውም አልጋ ላይ አስተኝታ እየኮረከረች ታስቃት የነበረችው ትንሽ ልጅ... እንደ ብርቅርቅታ በዓይኖቿ ላይ ብልጭ ድርግም እያሉባት ነበረ።

ትከሻዎቿ ከባድ ሽክም እንደተሸከመ ሰው ጉብጠው፤ ወደ መኝታ ክፍሏ የሚወስደውን ደረጃ በመውጣት ላይ እንዳሉች "ለምን ዘገየሽ?" የሚል የወንድ ድምፅ አምባረቀባት። ለጥቂት ጊዜ ያህል ባሉትበት ክውብላ ክቆየች በኋላ ዘወር ብላ ተመለከተች። የጫማዋን ኮቴ የሰማው ባሏ ሄነሪ ከጥናት ክፍሉ በር ላይ ቆሞ ነበረ ጥያቄውን ያቀረበላት።

"እማማን የማግዛት አንዳንድ ሥራዎች ስለነበሩ ነው የዘገየሁት። ገንዘብን በሚመለከቱ አንዳንድ ሰነዶች ስንመረምር ሳይታወቅ ጊዜው አለፈ። ይቅርታ አድርግላኝ ሄነሪ" አለችው። ራቅ ብሎ በመቆሙ እንጂ ዓይኖቿ አሁንም እንባ እንደቋጠሩ መሆናቸውን በቀላሉ ባየ ነበረ።

"አላምንሽም! ስለዚህ በትክክል የት እንደቆየሽ ንገራኝ?" አላት ወደ ደረጃው አየመጣ።

"እውነቱን ነው የነገርኩህ ..." አለችው ከዚያ ቀረብ ቢል በማልቀሷ እንዳይነቃባት እየፈራች "ከእናቴ ቤት በስተቀር የትም አልሄድኩም" ስትልም ጨመረችበት።

"የማይመስል ነው! በስድስት ሰዓት የወጣሽ ሴት እስከ አስራ ሁለት ሰዓት እናቴ ቤት ቆየሁ ብትይኝ አላምንም!" አነጋገሩ የንዴት ነበረ። አሌክሳንድራ መረር ብላ ካልተናገረችው ንዝዝብን እንደሚቀጥል ታወቃት። ቀኑን እንደዚያ እንዳላሳሰፈች አሁን ደግሞ ሌላ ትካዜ ውስጥ ሰመግባት አልፈለገችም።

"ብታምንም ባታምንም አንድ ጊዜ እናቴ ቤት ነበርኩ ስል ነግራሃለሁ። ስለመዘገየቴ ደግሞ እራሴው ፀፀት ተሰምቶኝ ይቅርታ ጠይቄሃለሁ" አለችው ከስተርተር ብላ።

ንዴቱ ባይበርድላትም ደረጃውን ለመውጣት ስንዝርት የነበረውን እግሩን መልሶ "ዳግመኛ ግን እንዳይደገም! እርሷስ ብትሆን ለምንድነው እንድትዘገይ የምታደርግሽ? የማን ሚስት መሆንሽንና ከባድ ኃላፊነት እንዳለብሽ ሳትረዳው ቀርታ ነው? ዘልዛላ ..." አሰና ሊናገር የፈለገውን ቃል ውጦ አስቀረው። ከማርጋሬት ጋር በዕድሜ ስለሚቀራረቡ አርጊት ብሎ እንደማይሰድባት ግልፅ ነው። ምናልባትም በአሜሪካዊነቷ በግደለሽነቷ ሊሰድባት ይችላል።

አሌክሳንድራ መልስ ሳትሰጠው ከንፈሯን ነካላ አየችው። እናቷ ያቆየችት ለቀላል ጉዳይ አልነበረም። ሁለት የጉዲፈቻ አባቶች እንደነበሯት አስታውቃለች... ወላጅ አባቷ እናቷን እንደገደላት ነግራታለች... እስከ ጭራሹም ረስታቸው የነበሩትን እህቶቿን አስታውሳታለች። ይህ እንግዲህ የሚያሰድባት ነው? ሄነሪስ እንደሚገምተው ቀላል ነገር ነበረ?

ዝም እንዳለችው ዞረችና ወደ መኝታ ክፍሏ ገባች። በዚያን ምሽት የራት ግብግብ ስለነበረባቸው ቀደም ሲል መርጣው የነበረውንም ልብስ ቶሎ ቶሎ መቀየር ጀመረች። ፊቷን ከተጣጠበችና ፀጉሯን ካጠጠረች በኋላ ሳሳ አድርጋ የከንፈር ቀለም ተቀባች። ሃያ ደቂቃዎች ባልፈጅ ጊዜ ውስጥ ከምድር ቤት ወደሚጠብቃት ባሏ ወረደች። የሚመለሱትም እጅግ አምሽተው ስለሚሆን ከአባታቸው ጋር ቆመው የነበሩትን ሁለት ልጆቿን "ደሀና አደሩ" ስትል ግንባራቸውን ሳመች። በዚያን ጊዜም እንባዋ እንደገና አቀረረ። እነኛ ረስታቸው የነበረችውን እህቶቿን አስታውሰችና ካጉነበሰች በት ቀና ሳትል "እናንተ ሁለታችሁም ዕድለኞች ናችሁ። ስለዚህ ልትፋቀሩ ይገባል" አለችቸው። እንዳሉችውም እንደርሷ የሚንሰፈሱባቸው እናት እንደ ሄነሪ ያለ ቆጭጣና አባት ነበራቸው። እርሷም ብትሆን ሲበዛ ዕድለኛ ናት ለማለት ይቻላል። የማርጋሬትና የኮምት ደቦርን የጉዲፈቻ ልጅ ሆኖ ማደግ የሚቀናበት ነበረ። ቀና ብላም ሄነሪን አየችውና ምሥጢሯን በመደበቋ ኃፍረት ተሰማት።

"እንደነገርሽኝ ከሆነና እውነትም ችግር ከገጠማት እናትሽ ባለሙያ ከሆኑ ጠበቆች ወይንም የባንክ ባለስልጣኖች ጋር ለምን አትወያይም? አንቺ ገንዘብ ጠቀስ በሆኑ ጉዳዮች ልዩ ችሎታ ያለሽ አይደለሽም" አላት ሄነሪ ወደ ግብግብው ቦታ በመጓዝ ላይ እንዳሉ።

ብርቅርቅታ

አሌክሳንድራ ወዲያው አልመለስችለትም። ፈዝዛም በመስታወት ወሰጥ ውጪ ውጪውን ታይ ነበረ። ቆይታም 'ችሎታ ባይኖረኝም እናቴ ችግሯን ልታዋዩኝ ፈለገች። ሳይታወቅም ሰዓቱ አለፈ' አለች።

በሰጠችው መልስ ሰላላሪካ ሄነሪ ወደ ጉን አየት አደረጋትና 'አንደዚያም ቢሆን እኔን ብታነጋግረኝ ባተሻላት ነበረ። ቢያንስ ቢያንስ ካንቺ በተሻለ ሁኔታ ልረዳት እንደምችል ታውቃለች' አላት። አንዲያውም ምን ልናገር ሲል ከአፋ ወጥቶ ካልሆነ በስተቀር ማርጋሪትን እንደማይወዳት ስለምታውቅ ክርሱ አርዳታ የምትጠይቅ ሴት ሆና አይደለም እንደዚያ ማለቱ።

ሻቴላላ ሆቴል ደርሰው ሄነሪ እጇን ይዞ ይጠባበቁቸው ወደነበሩት አንግዶች ጠረጴዛ ሲወስዱት አሁንም አሌክሳንድራ ፍዝዝ እንዳለች ነበረች። የዚያን ትልቅ ሆቴል አዳራሽ የሞሉት የፓሪስ ታላላቅ ለሦች ናቸው። ወንዶቹ ሁሉም ጥቁር ሱፍ ለብለው ከረባት አስረዋል። አብረዋቸውም የነበሩት ቆነጃጅት በልዩ ልዩ ጌጣ ጌጦች ተውበዋል። ሄነሪ ለዛሬ እራት ግብዣ የጠራቸው ለሦችም የመንግስት መሰሪያ ቤት ባለስልጣኖች ነበሩ። በፖለቲካው ዓለም ለመሳተፍ ላለው ዕቅድ የእነኚህ ሰዎች እርዳታ እንደሚያስፈልገው ግልፅ ነበረ። ውይይታቸው ቁም ነገር አዘል ቢሆንም አሌክሳንድራ ግን በመንፈስ ከነርሱ ጋር አልነበረችም። ያሳለፈችውን ታሪክ በሐሳቧ ትዳሰስና መጨረሻ ላይ ያቺ ከመንገድ ዳር ተንበርክካ ታለቅስ የነበረችው ባለጥቁር ፀጉር ልጅ ትታያታለች...ሂሊ ...ሂሊ ... 'አክሊ ምንጊዜም እንደምወድሽ እንድታውቁ ...'

በዚያን ምሽት አሌክሳንድራ ከአለር ጊዜ በላይ በዓይኖቿ ግጥም የሚለውን እንባዋን ታግላ ውጣዋለች። ለሦቹም የሚናገሩትን አንዱንም አልለማችም። ለሚያቀርቡላት ጥያቄ እንኳን በትክክል ለመመለስ ባለመቻሏ የባሏ አንደት አርሮ ነበረ። አንድም ምሽት እንደዚያ ምሽት ስልቸቷትና ረዝሞባት አያውቅም።

የራት ግብዣው አልቆ ወደ ቤት በመመለስ ላይ እንዳሉ ሄነሪ መኪናቸውን የሚነዳው ሹፌር እንደሚለማ ቢያውቀውም 'በዛሬው ሁኔታ ስለሆነው ስለሆነው። በጣም ነው ያዘንኩብሽ' አላት በምሬት።

'ይቅርታ አድርግልኝ ሄነሪ ... ዛሬ አእምሮዬ ልክ አይደለም ... ሐሳቤን ማለባለብ ተቸግራ ነበረ ... እኔ ...' አለችና ዝም አለች። የሚታለባት የነገው ውሉ-ዋ ነገር ነበረ። በብሪስተል ሆቴል የሚገኘው ጃን ቻፕማን

ብርቅርቅታ

የተባለውን ሰው ለማነጋገር ጥድፊያ ጥድፊያ አያህልም።

'ጤነኛነት ካልተለማሽ መምጣት አልነበረብሽም! የዛሬው አድራጉትሽ ምን ያህል ሲጉዳኝ እንደሚችል አታውቁም?' አላት ወደ ጉን ዓይኑን አፍጥጦ አያያት።

'የመጣሁት አንተን ለማስደለት ብቻ ነው ... ደግሞም ከለሦቹ ጋር ለመጫወት ሞክራ ነበር... ግን መንፈሴ ስለተረበሽ...' አለችና ሳይታወቃት ዕንባዋ በጉንጭቿ ላይ እየተንከባለለ ወረደ። ሄነሪን ፈፅሞ ልታሳዝነው አንድም ቀን ሞክራ አታውቅም። አትፈልግም።

'የምትደረድረውን የይቅርታ ጋጋታ አልቀበለውም! ሲል ጮኸባት። ልክ ተማሪ ሲያጠፋ መምህሩ ሲቆጣው እንደሚለማው ዓይነት ለሜት ነበረ አሌክሳንድራ ያደረባት። 'ደግሞም ያቺ እናትሽ ...'

'እናቴን እዚህ ውስጥ የሚያገባት ነገር የለም ሄነሪ!' አለችው በመጠኑም ቢሆን እንደ መናደድ ብላ።

'ሳምን አያገባትም? እስከ አስራ ሁለት ሰዓት ድረስ የት ነው የቆየሽው?' ሲል እንደ አዲስ ነገር ጠየቃት።

አሌክሳንድራ ራሷን በትዝብት አወዛወዘችና ውጪ ውጪውን ስታይ ቆይታ በመጨረሻም ላይ ዞር ብላ 'ከእናቴ ጋር ነው ስል አንድ ጊዜ ነግራሃለሁ' አለችው።

'ሌላስ ሰው አልነበረም?' ሲል ጠየቃት።

ሄነሪ ሚስቱን ሲጠረጥራት የመጀመሪያው ጊዜ ነው። ለዚህም በመብቃቱ አሌክሳንድራ በጣም በማዘኗ 'ሌላስ ሰው የለም? ስለ እግዚአብሔር! አንዳው ምን ታደርጋለች የሚል ስጋት ገብቶህ ይሆን?' አለችው። ባይሆን እርሱ ነበረ ከእንዳንድ ሴቶች ጋር በመታየቱ ይታማ የነበረው። አሌክሳንድራ ግን ውስጥ ውስጡን በቅናት ብትደብንም ልታነሳበት አልደፈረችም። ዛሬም እንደዚያው ነበረች። ቀስ ብላ እጇን በእጁ ላይ አኖረችና እየዳሰለችው 'እባክህ ሄነሪ...' ብላ መናገር ጀመረች።

እርሱ ግን እጇን መንጭቆ 'አዋርደሺኛል! አዋርደሺኛል!' ሲል አሁንም ጮኸባት።

“አዝናሁ ሄነሪ፤ እራሴን በኃይል ሰላመመኝ ነው” አለችው። ከዚያ በኋላ አንድም ቃል ሳይለዋወጡ በፎሽ አሸንዶ አጠገብ ወደሚገኘው መኖሪያ ቤታቸው ደረሱ... ሄነሪም ጋቢናውን ከፍቶ ከወጣ በኋላ ዞር ብሎም ሳይመሰክት ወደ ቤት ገባ። ቀጥታ ወደ መኝታው ክፍል ሄዶ በሩን ከውስጥ ቆልፎ ተኛ። አድራጉቱ ግልፅ ነው። ስለሌክሳንድራ ማስጠንቀቂያ ለመስጠት ብቻ ሳይሆን ቅጣትም ጭምር ነበረ። አብራው እንደተተኛ ሰላልፈቀደላትም አሌክሳንድራ ማዘኗ አልቀረም። ሆኖም ከዚያን በላይ ምንም ይቅርታ ልትሰጥቀው አልፈሰገችም።

ምዕራፍ 4ያ

ጠዋት ላይ ሄነሪ ወደ ቢሮው እንደሄደ አሌክሳንድራ የብረስተልን ሆቴል ስልክ ቁጥር እናቷ ከሰጠችት ማስታወሻ ላይ ተመሰክተችና ደወለች። ስልኩን ሳንሳችውም የሆቴሉ አፕሬተር ጆን ቻፕማን የተባለውን ሰው እንድታገናኛት ጠይቃ በጉጉት ጠበቀች። እራሷንም በምታስተዋውቀበት ወቅት ፍርሃት ገብቷት ነበረ። አድራጋቷን በሄነሪ ላይ የከሀደት ተግባር እንደፈፀመች አድርጋ ቆጠረችው። ምናልባትም በዚያን ጊዜ ምን በማድረግ ላይ እንዳሰች ቢያውቅ ወይም በትናንትናው ዕለት እናቷ የነገረችትን ታሪክ ቢረዳ ቀጥታ የፍቺ ጥያቄ እንደሚያቀርብ ተሰማት።

“እናትሽን አነጋግረሻቸው ነበረ?” ሲል ቻፕማን ረጋ ባስ የደስ ደስ ባለው ድምፅ ጠየቃት።

“አዎን ... ትናንትና... ሁሉንም ነገር ረስቼው ነበረ” አለች አሌክሳንድራ በስልኩ ውስጥ። በእርግጥም ሌላው ቀርቶ የከምት ደቦርን የጉዲፈቻ ልጅ መሆኗን እንኳን ከጊዜ በኋላ ዘንግታው ነበረ። ቀስ በቀስ ነው ጉርሐምን... ባስ ጥቁር ፀጉሯን ሂሊን... ያቺን ሰካራምና ተደባዳቢ የነበረች አክሲዮን ለማስታወስ የበቃችው። በዚህም ደግሞ ጆን ቻፕማን ሊታዘባት አይገባም። ሰላሳ ያህል ዓመታት አልፈው ነበረ።

“ከረጅም ጊዜ በኋላ የረሳሽውን ነገር ማስታወስ ጥሩ እንዳልሆነ ይሰማኛል። ግን አደራ ስለተጣሰብኝ ሌላ አማራጭ በማጣቴ ነው” ሲል በቅድሚያ በትህትና አነጋገራት። ቀጥሎም “እና ከተመቸሽ ብንገናኝ በተጨማሪም ወደዚህ እንድመጣ የላክኝ ሰው የሰጠኝ ፋይል እንድታይው አፈልጋለሁ። ስለ እህቶችሽም ምትካግሪኝ ተጨማሪ መረጃዎች ሊኖሩ ይችላሉ። እንደዚህም በቅድሚያ ልታውቁያቸው የሚገቡ አንዳንድ ነገሮች አሉ” አላት።

«በጣም ጥሩ! እሆቴልህ ድረስ ልመጣ እችላለሁ» ጸሎትና ለዓቷን አየት አደረገች። መቼ ልትደርስ እንደምትችልም በአእምሮም አሰለች። ገና ገላዋን መታጠብ አሰባት፤ ልብሷን እስከምትቀይር እስከምታጋጊጥ ጊዜ መውሰዱ አይቀርም። ማታም ላይ እንግዶች ስለሚመጡ አንዳንድ ዝግጅቶች እንዲጠናቀቁ ለለራተኞች መመሪያ መስጠት ነበረባት «አምስ ለዓት ላይ ብንገናኝ ምን ይመስልሃል?» ስትል ጠየቀችው።

«ለእኔ ይስማማኛል» አላት። ምናልባትም ዕድል ከቀናው ከሰዓት በኋላ ላይ ወይም በምሽት ወደ ኒውዮርክ የሚበረውን አውሮፕላን ለመያዝ ይችላል። ብዙም ሥራ ተወዝፎ እንደሚጠብቀው ያውቃል። «ከሆቴሉ እንግዳ መቀበያ ክፍል አጠብቅሻለሁ። ስለ እኔም ምልክት ልንገርሽ ቁመቴ ስድስት ሚሜ ነው፤ ፀጉራ ወርቃማና ከጉን በኩል ተከፍሎ የተበጠረ ሲሆን፤ ሻርጉርጉር ጃኬት ከሰማያዊ ሽሚዝ ጋር አለብላለሁ። ሱሪዬም ግራሜማ ይሆናል» አላት። አለባበሱ ለአሌክሳንድራ ዓይነ ሀሊና ታያትና ፈገግ አለች። ከኒውዮርክ ፓሪስ ድረስ እንደ ተላክ የወንጀል ምርመራ ባለሙያ ሳይሆን እንደ ግዴላሽ የኮሌጅ ተማሪ ነበረ።

ስለ ራሷም ምልክት ልትነግረው ስለሚገባ፤ «የእኔም ፀጉር እንዳንተ ወርቃማ ነው። ቁመቴም አንድ ሜትር ከስልላ...» አለችና በመሐሉ ሳቅ ብላ «ይቅርታ! በእንግሊዘኛ ምን ነበር የሚባለው? አዎ! አምስት ሜማ ተኩል ይመስለኛል... ከግራሜ ጉርድ ቀሚስ ጋር ለማያዊ ሽሚዝ አለብላለሁ» አለችው። ያንን አለባበሷን ባሏ ሄነሪ በጣም ነበር የሚወደው።

ከብሪስተልም ሆቴል ስትደርስ ሽክ ያለች ሴት ወይዘሮ ሆና ነበር። ከጌጣጌጦቿ ከቡልጋሪ ፍራክ የተሰሩትን የወርቅ የጀር ጉትቻዎችን መርጣለች። ከሄርሜስ የተለራም ሐምራዊ የእንግት ስካርፍ አድርጋለች። እግርቿ ከአብነ በረድ ወደ ተሰራው የእንግዳ ማረፊያ ክፍል ገና ከመግባታቸው ቻፕማንን ያሰችግር ሰየችው። ከበስተጥግ በኩል ካለ ሰፋ ላይ ተቀምጦ መፅሄት በማገለበጥ ላይ ነበር። አርሱም ወዲያውኑ ከመቀመጫው ተነስቶ ወደርሷ መጣና ተዋወቃት። ያሳያትም የፊት ፈገግታ ልብ ክፍል የሚያደርግ ነበረ። የጥርሶቹ ማማር፣ የዓይኖቹ ማራኪነት ለሌላ ነገር ያልተዘጋጀችውን አሌክሳንድራን ወክክ አደረጋት። እርሷም በአፀፋው ተመሳሳይ ፈገግታ አሳየችውና እጅ ለእጅ ተጨባበጡ። ከዚያም ከበስተጥግ በኩል ወዳለው

መቀመጫ ወለዳት። በአንዱ አጃ የአጅ ቦርሳ መያዙን አየች። በዚያም ቦርሳ ውስጥ የእርሷንና የአሁቶቿን ምስጢር የያዘው ፋይል እንደሚገኝ ታወቃት። ጉን ለጉን እንደተቀመጡም አሌክሳንድራ ጥቂት በመዘገየቷ ይቅርታ ጠየቀችው። «ምንም አይደለም! ይልቅስ የሚጠጣ ነገር ልዘዝልሽ አላት። «አመሰግናለሁ! ግን አሁን ምንም ነገር አላለኝም» አለችና ትኩር ብላ እያየችው፤ «ሌሎቹንስ እንደ እኔ የምታገኛቸው ይመስልሃል?» ስትል በጉጉት ጠየቀችው።

«ይገኛሉ ስል ተስፋ አለኝ። እስከ አሁን ስለ ሂላሪ የምናውቀው ከሃያ ዓመታት በፊት አርዘር ፓተርሰንን ማነጋገሯን ነው። በዚያን ወቅት አንቺንና ትንሿን እሁታችሁን የት እንዳደረሷችሁ ልትጠይቃቸው ወደ ኒውዮርክ መጥታ ነበረ። ስለ እናንተም አድራሻ ምንም የሚያውቁት ነገር እንደሌለ ሲነግሯት በንዴት አብዳ ረግማቸው ትሄዳለች። ከዚያ በኋላ እንግዲህ በግሏ ልታገኛችሁ ሞክራ ሳይሳካላት ቀርቷል ማለት ነው። ለወላጆቻችሁም ሞት ሆነ ስለ ጠቅላላ ቤተሰባችሁ መፍረስ ተጠያቂ ያደረገችው ፓተርሰንን እንደነበረ ራሳቸው አጫውተውኛል። አምርራ ብትጠላቸውም አያስደንቅም። ያሳለፈችው ሕይወት የሥቃይና የመከራ ነበረና። ስለ ትንሿ ሚጋን ግን...»

«ማን አልከኝ! ሚጋን? ሚጋን? ...»

«ስሜ ተረስቶሽ ነበር ማለት ነው?»

አሌክሳንድራ መሐረርን አውጥታ አንባ የቋጠሩ ዓይኖቿን ጠራረገች። «ሚጋን... ትንሿ ሚጋን... አልጋ ላይ ተኝታ የምታጫውታት ... የምትኮረኩራት ትንሿ ሚጋን... ባለወርቃማ ፀጉር ... አራሷ ሚጋን በዓይኗ ላይ ውልብ አለችባት።

«እሺ ስለ ትንሿ ሚጋን ምን ልትነግረኝ ነበረ?» አለችው ቆይታ ቆይታ።

«አይ ስለ እርሷ እንኳን ምንም ያገኘው ፍንጭ የለም። ሆኖም ሂላሪ ግን እንዳንቺ ዕድለኛ አልነበረችም» ብሎ የደረሰባትን ሁሉ አጫወታት። አክስቷና የአክስቷ ባል የፈፀሙባትን በደል፣ በመጠለያ ቤት ውስጥ ያየችው መከራ፣ በጠባይ ማረሚያ ቤት ውስጥ ስለአሳለፈቻቸው ዓመታት አጫወታት። አሌክሳንድራ በዚህ ሁሉ መሐል የአሁኗ ስቃይ እየታያት ያለ ሐፍረት ተንሰቅስቃ አለቀለች።

“ታዲያ ይኸውልሽ ይህን ሁሉ ፈተና ካሳለፈች በኋላ የነበራት ምኞት እናንተን እህቶቿን ለማግኘት ነበረ። ወደ ኒውዮርክ መጥታ ሚስተር ፓተርሰን ካነጋገረች በኋላ ግን የት እንደረሰች አይታወቅም። ያም ሆኖ በሀገር አቀፍ ደረጃ እርሷን ለማግኘት የተጠናከረ ክትትል እንዲያደርጉ ለሥራ ባልደረቦቹ መመሪያ ሰጥቻለሁ። ስለዚህ በቅርቡ ከአንድ ወጤት ላይ እንደምንደርጅ አልጠራጠርም። እንደ ጊዜ አግኝተናታል ስንልም ተስፋ እድርገን ነበረ። ግን የሰመ ሞክሼ ነገር ሆነና ተሳቀን ቀረን። ዳግመኛ ግን ያኝ የመሰለ ስህተት አይፈጠርም አላት። በሰመ ሞክሼ ያላት የዚያን የዜና እገልግሎት ድርጅት ሥራ አስኪያጅ ነበር።

“ውይሂ ሂሳብ... ሂሳብ... ሂሳብ .. ምን ዓይነት መራራ ሕይወት ነው ያሳለፈችው?” አለችና እንባዋን አደራርቃ ቻጥማን የዘረጋላትን ፋይል ተቀበለች። ከዚያም ማንበብ ጀመረች። ግን በምታነበው ስሜቷ ስለተነካ መሐረቧን እንዴም ከእጃ አልተለየም ነበረ።

በፓተርሰን ከተጻፈው የወላጆቿ ታሪክ በመካከላቸው ስለነበረው ዕኑ ፍቅር ልትረዳ ችላለች። ትረካው አሜሪካዊው አባቷ ሳም ዎከር ፈረንሳዊቷን እናቷን ሰላንጅን፣ በፓሪስ ደ.አርኮል ጎዳና ላይ ካየበት ጊዜ ይጀምራል። ደረጃ በደረጃም ይቀጥልና ዎከር ወደ አሜሪካ ከተመለሰ በኋላ ሰላንጅን ከፓሪስ እንድትመጣ እድርጎን እንዳገባት ያወራል። ከዚያም ዎከር ዝነኛ ተዋናይ እየሆነ መሄዱንና ሰላንጅም ሰለት ልጆች እንደ ወለደችለት ይገልጻል። በመጨረሻም ላይ ግልፅ ባልሆነ ምክንያት እንዴት እንደገደላትና የራሱንም ህይወት እንዳጠፋ ያትታል። ያለ አሳዳጊ ስለቀሩትም ህፃናት በመጠኑ ይዳስሳል። እንደ ምንም ብላ ራሷን በመቆጣጠር “እህቶቼን ለማግኘት በበኩሌ የምረዳህ ነገር ካለ እባክህ ንገረኝ?” ስትል ቻጥማንን ጠየቀችው።

“ለጊዜው ምንም አይኖርም። ሚስተር ፓተርሰን ሁሉንም ወጪ ስለሚሸፍኑ የግንዘብ እጥረት አይገጥመኝም። ይልቁኑ እህቶችሽን እንዳገኘኝቸው ወዲያውኑ በሰልክ አስታውቅሻለሁ። ከዚያም ወደ አሜሪካ ትመጪና ሚስተር ፓተርሰን ባዘጋጃላችሁ በኮኔክቲክቱ ቤታቸው ትገናኛላችሁ” አላት።

“ይገርማል እክ! ለመሆኑ እኝህ ሚስተር ፓተርሰን እንዴት ያሉ ሰው ናቸው? ፈፅሞ አረለቻቸዋለሁ” አለች። ለነገሩ ማ የአባቷንም

መልክ ቢሆን ያስታወሰችው በፋይሉ ውስጥ የነበረውን ፎቶግራፉን ካየች በኋላ ነበረ። ሲበዛ መልክ መልካም በመሆኑ ዝነኛ ተዋናይ ቢወጣው አይበዛበትም ስትልም በሆዷ አስባለች። የእናቷም ሁለት ፎቶግራፎች ነበሩ። አንደኛው በጣም ወጣት ሆና የተነሳችው ነው። ወርቃማው ፀጉሯ ከትክሻዋ ላይ ተዘናፍሷል። በተለይም አረንጓዴ ዓይኖቿና የፈገግታዋ ሁኔታ ከትንሿ ከአሌክሳንድራ ልጅ ጋር ቁርጥ አንድ ነው። ሌላው ፎቶግራፍ ከሶስት ትናንሽ ሴት ልጆች ጋር የተነሳችው ነበረ። አሌክሳንድራና ሂሳብ ከእናታቸው ግራና ቀኝ ነጫጭ የሐር ቀሚስ ለብሰው ቆመዋል። ከመሐል የተቀመጠችው እናታቸው አራሷን ሚጋንን ታቅፋለች። አሌክሳንድራ እንዳቀረቀረች ፎቶ ግራፉን ስታይ ቆየች። ወደ ደረቷም አስጠግታ ካቀፈችው በኋላ ተራ በተራ የእናቷንና የእህቶቿን ምስል በመደጋገም ሳመች። እንባዋም እየወረደ ነበረ። ቻጥማን አንጀቱ እስቲላወሰ አዘነላት። የተለያዩትን እህትማማቾች ለማገናኘት ይበልጥ ስሜቱ ተቀሰቀሰ።

ትኩረቷንም ለማስቀየር ሲል አንስታበት ለነበረው ጥያቄ እንዲህ ሲል መለሰላት። “ሚስተር ፓተርሰን በአሁኑ ጊዜ በጣም ያረጁና በሕመም የሚሰቃዩ ሰው ናቸው። የወላጆቻችሁም የቅርብ ጓደኛ በመሆናቸው ከመሞታቸው በፊት እናንተን ለማገናኘት ይፈልጋሉ። በሕይወት የመቆየት ዕድላቸው የመነመነ ነው።”

“ሌሎቹን ሳታገኛቸው ቢሞቱስ?” አለችው።

“ያለ የሌለ ሀብታቸውን የተናዘዙት ለሶስታችሁ ስለሆነ ቢሞቱም ፍለጋው ይቀጥላል ማለት ነው። ጉጉታቸው ግን በሕይወት እንዳሉ ስትገናኙ ለማየት ነው።”

“እስከዚህ የሚያስቡልን ከሆነና የወላጆቻችን የቅርብ ወዳጅ ከሆኑ ለምን ዱርውኑ እንድንለያይ አደረጉ? ለምን ራሳቸው አያሳድጉንም ነበረ?” ያነሳችው ጥያቄ ልክ ነበረ። እህትማማቾቹን ከሰላሳ ዓመታት በላይ እንዲለያዩ እድርጎን አሁን መሞቻቸው ሲቃረብ ለማገናኘት መጣሩ ከሀሊና ወቀሳ የሚያድን አይሆንም።

“ምክንያቱን እርግጠኛ ሆኜ ለመናገር አልችልም። እንደ ጠረጠርኩት ግን ሚስታቸው እናንተን ለማሳደግ ፈቃደኛ ባለመሆኗ ሳይሆን አይቀርም። እና በዚያን ጊዜ የፈፀሙት ስህተት አሁን ለፀፀት ዳረጋቸው አለና ሚስተር ፓተርሰን እንዲጠይቅለት አደራ ያለው

አንድ ነገር ታውሶት 'ይቅርታ አርጊልኝና አሌክሳንድራ ለመሆኑ በነሮሽ ደስተኛ ነሽ? የላኩኝ ሰው ለማወቅ ስለሚፈልጉ ነው ይህን ጥያቄ ደፍራ ያነሳሁብሽ አላት::

'በጣም ደስተኛ ነኝ! አንድም ቀን ክፍቶኝ አያውቅም:: እንደ ኮምት ደቦርን የመሰለ አባት ለዚያውም የጉዲፈቻ አባት የሚገኝ አይመስለኝም:: ያደግኩት በከፍተኛ እቅክብካቤ ነው:: እናቴንም ደግሞ በትናንትናው ዕለት ራስህ ያነጋገርካኔ ስለሆነ! ስለ ጥሩ ሰውነቷ ለመገመት የቻልክ ይመስለኛል:: ይልቅስ ብትፈቅድልኝ አንድ ሌላ ጥያቄ ባቀርብልህ?' አለችው:: ቻፕማን ቀጥሎ ሲል በራሱ ምልክት አሳይቶ::

'አባቴ እናቴን ለመግደል የበቃበትን ምክንያት በግልፅ የሚያውቅ ሰው ይኖር ይሆን?' አለች ትኩር ብላ እያየችው::

'ያለ አይመስለኝም' አላት ቻፕማን ራሱን ጭምር በማወቀው:: 'በዚያን ምሽት በመካከላቸው ጭቅጭቅ ተፈጥሮ እንደነበረና አባትሽም በጣም ጠጥቶ ስለነበረ ህሊናውን እንደ ሳተና ጨክኖም ሊገድላት እንደበቃ ነው የተወራው:: የሚገርመው ግን አባትሽ ከመጠን በላይ ያፈቅራት እንደነበረ ሚስተር ፓተርሰን አጫውቶኛል:: ምናልባትም ከቅናት የተነሳ ሊሆን ይችላል እንደዚያ ያደረገው'

አሌክሳንድራ ራሷን ዘንበል አድርጋ ለጥቂት ጊዜ ስታስብ ቆየች:: 'ካፈቀራት በቀላሉ ሊቀናባት ይችላል ... እርሷስ አታፈቅረውም ነበር ማለት ነው?... ስትልም አሰበችና ቻፕማንን ልትጠይቀው ከእፏ አድርሳ መለስችው:: ቻፕማን ስለ ወላጆቿ የሚያውቀው ነገር በእርግጥ አልነበረም::

'ሚጋንና ሂላሪን በቶሎ ታገኛቸዋለህ የሚል ተስፋ አለኝ' አለች:: ከአሁኑ ለአሁን ማሰብ ደምራ! 'ይገርምሃል ትልቁ ልጄ ማሪን ልክ ፎቶ ግራፋ ላይ ያለችውን ሂላሪን ነው የምትመስለው:: ማሪን ሳይኋት ቁጥር ሆድ ሆድን የሚበላኝ ነገር ነበር:: ታዲያ ምን እንደሆነ አላውቀውም ነበረ:: ዛሬ ግን ግልፅ ሆነልኝ:: ለካስ ሂሊን በመምሰጋ ኖሯል' አለች:: ለመግረመስ የርሷም ወደ እናቷ ትውልድ ሀገር ተመልሳ በፓሪስ ውስጥ ለመኖር መብቃቷም የሚገርም ነው::

ከዚያም ቻፕማን 'ለመሆኑ ስለዚህ ጉዳይ ለባልሽ አጫውተሽዋል?' ሲል ከባድ ጥያቄ አቀረበላት::

ራሷን በርጋታ አያወዛወዘች 'ሄነሪ በጣም ሊበላጭ እንዲያውም ሊያብድ ስለሚችል አልነገርኩትም:: ጥፋቱ ስንጋባ ስለ እኔ ማወቅ የሚገባውን ሁሉ ቤተሰቦቼ ሳይነገሩት ከመቅረታቸው ላይ ነው:: ምናልባትም ማንነቴን አውቆት ቢሆን ኖሮ ላያገባኝ ይችል ነበረ:: ስለዚህ እህቶቼ እስከተገኙ ድረስ አልነገረውም' አለች:: ሄነሪ ዜናውን ሲሰማ የሚደነግጠው ድንጋጤ በዓይነ ህሊናዋ ታያትና ሰውነቷ ዝግንን አለ::

'እህቶችሽ ሲገኙ?' ሲል ቻፕማን ጠየቃት::

'ያን ጊዜ መንገር ይኖርብኛል' አለችና በመጠኑም ፈገግ አለች:: 'አሜሪካ ድረስ ያለ አጥጋቢ ምክንያት ልሄድ አልችልም! አይመስልህም ሚስተር ቻፕማን?'

'መቼም አንቺ አውቀሽ የደበቅሺው፣ ያታለልሺው ነገር የለም' አለ ጭንቀቷን በመረዳት ሊያበረታታት አስቦ::

'እኔ ባላደርገውም ቤተሰቦቼ ደብቀውታል:: ስለዚህም አታለውታል ማለት ነው:: የአርሱ እምነት የኮምት ደቦርን ልጅ እንደሆንክ ነው:: ሄነሪም ትውልዱን እስከ ዘጠኝ ቤት ድረስ በመቁጠር በነገስታት ዘርነቱ ይከራበታል:: እና የእኔ እውነተኛ አባት የሚስቱን ሕይወት ያጠፋ ነፍስ ገዳይ፣ እናቴም በፓሪስ አውራ ጎዳና ላይ ስትዘዋወር የተገኘች ሌት መሆኗን ሲሰማ እንደሚያብድ አልጠራጠርም' አለች:: ደግነቱ ከሄነሪ ወንድ ልጅ አለመውለዷ! ወልዳ ቢሆን ኖሮ የሄነሪን ክብርና ማዕረግ ወራሽ የሚሆነው ወንድ ልጅ አያቱ ኮምት ደቦርን ሳይሆን አሜሪካዊ ተዋናይ ነበር ማለት ነው:: ሄነሪ ደግሞ ለእንደዚያ ዓይነቱ ልጅ አንድም ነገር በውርስ እንደማይተውለት ግልፅ ነበረ:: ቻፕማን የአሌክሳንድራን ጭንቀት በይበልጥ ተረዳላት:: ባሏም ቀላል ሰው አለመሆኑን አወቀ::

'ሰጊዜው ቢያደድም ውሎ ሲያድር ነገሮችን ማመዛዘኑ አይቀርም:: ከተጋባችሁ በኩል ግመታት ስላለፉም ትዳሩ እንዲፈርስ የሚፈልግ አይመስለኝም:: በዚያ ላይ ደግሞ ያፈቅርሻል የሚል ግምት አለኝ አላት::

አሌክሳንድራ መልስም ሳትሰጠው መጠነኛ ፈገግታ ብቻ አሳየችው:: ሄነሪን እርሷ ታፍቅረው እንጂ ስሰርሱ ፍቅር እርግጠኛ ሆና ለመናገር አትችልም:: አንድን ውድና የተዋበ ሥዕል ተንክባክበው

ብርቅርቅታ

እንደሚይዙት ዓይነት ነበረ ሄነሪ ለርሷ ያለው አመለካከት። ያ ሥዕል ደግሞ ወጡ ሥራ ሳይሆን የተጭበረበረ መሆኑ ሲደረስበት የተራክሰ ይሆናል። በመሆኑም ሄነሪም የአሌክሳንድራን ወላጆች ምንነት ሊያውቅ ልጆቿን አስቀርቶ ሊያባርራት ይችላል።

ቻፕማን በበኩሉ ምንም ሳይናገር ለረጅም ጊዜ ዝም ብሎ ሲያያት ቆየ። በጣም ነው ያዘነላት። ውብና ጨዋ ሴት ወይዘሮ ናት።

ከአረንጓዴማና ትላልቅ ዓይኖቿም የሚወረወረው ብርሃን የልቧን የዋህነት የሚያንፀባርቅ ነበረ። ታዲያ በሰላም ትኖር የነበረችውን ይህችን የመሰለችውን ሴት ትዳር መበጥበጥ ተገቢ ነው? የሚስተር ፓተርሰንስ ምኞት ይደገፋል? በየትኛው ጥፋቷ ነው ከሰላሳ ዓመታት በኋላ አሌክሳንድራ ይህ ሁሉ ሥቃይ የደረሰባት?

“አባክሽን ፈቃድሽ ቢሆንና ምሳ አብረን ብንበላ አሌክሳንድራ በማዕረግ ስምሽም ስላልጠራሁሽ ይቅርታ አርጋልኝ?” አለና ደስ የሚል ፈገግታውን አሳያት።

እርሷም ሳቅ አሰኛና “ልጥራሽም ብትል በጣም ረጅም ሰሰሆነ አትችልም” አለችው።

“ምን ያህል ረጅም እንደሆነ ባውቀውስ?”

“ጥሩ! ባርነስ ሄነሪ ኤድዋርድ አንትዋን ካቪየር ሳንብሩ ሚ ደሞሪኒ ይባላል። ቆንጆ ስም አይደለም?” አለችው።

“ሰመሆኑ ይሄ ሁሉ ስም በመታወቂያ ደብተርሽ ላይ ተፅፏል?” አለና አሳቃት። ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት ለወላጆቿና ለእህቶቿ እንባዋን ያለማቋረጥ ስታፈስ ያረፈደችው አሌክሳንድራ እንደዚያ ስትስቅ ማየቱ ደስ ይል ነበረ።

ሳቄም ታገስ ሲልላት ወደ ቻፕማን አየት አደረገችና “መቼም ሚስተር ቻፕማን! ብልህ ሰው መሆንህን አውቃለሁ አንተ በእኔ እግር ብትሆንና ይህን የመሰለ ጉዳይ ቢያጋጥምህ ትደነግጥ ነበረ?” ስትል ጠየቀችው።

“መደንገጥ አልደነግጥም። በዚህ አጋጣሚ ግን አንድ ሳልነግርሽ ላልፈው የማልፈልገው ነገር አለ። በአንድ ሰው ጥፋት የተነሳ ቤተሰባችሁ በመፈራረሱ የተሰማኝ ሐዘን ጥልቅ ነው። ከሁሉም ደግሞ በዛሬው

ብርቅርቅታ

ዕለት ያለፈ ትዝታ ቀስቅሼ በማስሰቀሴ ከሐዘንም ሐዘን ተስምቶኛል። ሰላኩኝ ለሚስተር ፓተርሰን ቃል ባልገባላቸው ኖሮም ምናልባት ሐሳቤን ለመቀየር ሳልገደድ አልቀርም ነበረ። ሆኖም የጣሉብኝ አደራ ቀላል ባለመሆኑ ከከባድ ሐዘን ላይ ጣልኩሽ። ግን አንድ መፅናኛ ያገኘሽ ይመስለኛል። እንደ ተረዳሁት ከሆነ እህቶችሽን ለማየት ከአሁኑ ጉጉት አድርብሻል” አላት።

ያለማመንታት “አዎን” ስትል መልሳለት “ሂሳሪ ትዝ ትለኛለች። በጣምም ትወደኝ እንደነበረ አስታውሳለሁ። ሰእኔም ለሚጋንም እንደ እናታችን ነበረች። ከእኛ በመለየቷ ምንኛ የመረረ ኑሮ እንዳሳለፈች ሲታወሰኝ አዝንላታለሁ። አሁን ደግሞ በሕይወት ስለ መኖራችን ስትሰማ የምትደነግጠው ድንጋጤ ይታየኛል።”

“ያው እንቺ የደነገጥሽውን ያህል ብትደነግጥ ነው”

“አይመስለኝም፤ ሂሳሪ ሲበዛ ሩህሩህ ነበረች”

“እንቺም ርህሩህ ነሽ አሌክሳንድራ። ስለዚህ ቅድም አብረን ምሳ እንብላ ስል ያቀረብኩልሽን ጥያቄ ውድቅ አታደርገብኝም” አለና ፈገግ አለ። ካያት ደቂቃ ጀምሮ ይበልጥ እየወደዳት ነበረ የሄደው። እርግጥ አሌክሳንድራ ቆንጆና ማራኪ ሴት ናት። ቻፕማን ግን ይህ ነው ብሎ ለመናገር ይሳነው እንጂ የወደዳት ከዚህ በተለየ ምክንያት ነበረ።

አሌክሳንድራ የምሳውን ግብዣ ከመቀበሏ በፊት አንዳንድ ነገሮችን በአእምሮዋ ማውጣትና ማውረድ ነበረባት። ከዚያም ግብዣው የሚያስከትለው ጉዳት እንደማይኖር አመዛዝና “በጣም ደስ ይለኛል” ስትል መሰሰችለት።

“የምትመርጫው ሆቴል ቢኖር? እኔ ሰፓሪስ እንግዳ ነኝ” አላት።

“ረዘም ያለ ዕድሜ ያላቸው ሆቴሎች ናቸው ጥሩ ምግብ የሚያዘጋጁት” ብላ ከመቀመጫዋ ተነሳች። ቻፕማንም ፋይሉን ከእጅ በርሳው ውስጥ ከቶ ተከተላት። እንደ እውነቱ ከሆነ በዚያን ወቅት ከእኛ ታርና ከእህቶቿ ጋር የተነሳችውን ፎቶግራፍ እንዲሰጣት ልትጠይቀው ነበረ። ግን ጥቂት አሰብ አደረገችና ሐሳቧን ቀየረች። ፎቶግራፉም ሌሎቹን እህቶቿን እንዲያገኝ የሚረዳው መሆኑ ገባት። ያን

ብርቅርቅታ

ጊዜም ሌላ እንደ ተጨማሪ ሐሳብ በእእምሮዎ ተመላለሱ። እንደ ሌሎች ሀሳቦች ሁሉ እርሷም የልጅነት ጊዜ ፎቶግራፍን አይታ አሰማውቋ የጉዲፈቻ ልጅ በመሆኗ እንደሆነ ተረድታ 'የሀሳብን ጊዜዬን ፎቶግራፍ ባሰማየቱ መቼ ጥርጣሬ አድርብኝ? ለካሰ ጉዳ ሌላ ናሯል!' አለች።

'እንደ ወለዱሽ ያህል ተንክባክበው ስላሳደጉሽ ምን ብለሽ ትጠረጥሪያለሽ። በነገራችን ላይ የች ነው ታዲያ ምሳ የምንበላው?'

'የእኔ ምርጫ ሪትዝ ሆቴል ነው። የአዛውንቶች መሰብሰቢያ አዚያ ነው' አለችና ሳቅ ብላ እጁን ይዛው ጉን ለጉን መሄድ ጀመሩ።

'ሰምን አዛውንቶችን መረጥሽ?' አሰና እርሱም ፈገግ አለ።

'በነርሱ መካከል ስታይ በጣም ቆንጆና ወጣት ስሰምመስል ነው' አለች አሁንም እየሳቀች።

'አሁንስ ቢሆን ወጣትና ቆንጆ ነሺና! መልክሽን በመስታወት ውስጥ አይተሽው አታውቁም ማሰት ነው?'

'ማየቱማ መች ይቀራል። የማየው ምስል ግን ወጣትና ቆንጆ ስሰማይመስለኝ ነው አንጂ።'

እንዳው ምን ብዬ ላዋራው ሰማሰት ያህል ካልሆነ በስተቀር አሌክሳንድራ ስለ ውበቷ ታውቀው ነበረ። ዕድሜዋም ሰላሳ አምስት ይድረስ እንጂ ገና የሃያ ሰባት ዓመት ሴት ነበር የምትመስሰው።

'የገረመኝ ደግሞ የእንተም ፀጉር እንደኔ ወርቃማ መሆኑ' አለችና ፈገግ አሰችሰት። 'ውብ ብቻ ሳትሆን የደስ ደስ ያላት ሴት... ባሏ ባይጨቁናትና እንደ ልቧ የምትኖር፣ የምስሰብስ የምታጌጥ ቢሆን ኖሮ ይህን ጊዜ ምን ትመስል ይሆን?' ሲል ቻጥማን አሰበ።

በሪትዝ ሆቴል በቀረበላቸው ምሳ ላይ ስለተለያዩ ነገሮች እንስተው ሲጫወቱ ቆዩ። እርሱ በተለይ ስለ ቦስቶንና ኒውዮርክ ሲያወጋት እርሷ ደግሞ የዕረፍት ጊዜዋን ስለምታሳልፍባቸው ኬፕ ኮድና ሌን ጃን ካፕ ፌራ አጫወተችው። ልክ ሰብዙ ዓመታት እንደ ተዋወቁ ንደኛ ስለ ህይወት ታሪኩም ዘረዘረላት። በወንጀል ምርመራ መያ ላይ ሰመሰማራት የፈለገበትን ምክንያትና ካጋጠሙትም ልምዶች የማይረሱትን እንዳንደቹን በማንሳት ተረከላት። እርሷ እንደ ታላቅ

ብርቅርቅታ

ወንድም እርሱ ደግሞ እንደ ታናሽ አህቱ አያት። ከሆቴሉም አድርሳው ሲለያዩ ሁለቱም ቅር ቅር እንዳላቸው ነበረ።

'ስለ አህቶቼ ከሆነ ፍንጭ ላይ እንደ ደረሰክ እንድትደውልልኝ አሰችው ከመኪናዋ ውስጥ ከመግባቷ በፊት።

'አታሰቢ አደውልልሻሰሁ! በተጨማሪም ምንም ዓይነት ጭንቀት አይግባሽ! ስለ ባልሽም ጉዳይ ቢሆን የምንወያይበት ይሆናል' አሰና ከአገጫ ቀና አድርጉ ጉንጫን ሳማት።

አሌክሳንድራ በዚያ በመኪና በተጨማሪ የፓሪስ አውራ ጎዳና ላይ በምትነዳበት ጊዜ ሁሉ ስለ ቻጥማን ማሰቧ አልቀረም ነበረ። መልክ መልካም ነው። ተጫዋች ነው። ብልህ ነው። ይህ ሁሉ ሆኖ ግን፣ በውይይታቸው ወቅት ሚስት እንደሌለው አውግቷታል። የልጃገረድ ሚስቱን ፈትቶ የወንደላጤ ኑሮ ነበረ የሚኖረው። 'ሰምን ሌላ ሚስት አላገባም? መቼም የርሱን ቁመና አይታ የማትማረክ ሴት ትኖራለች ብዬ አልገምትም። እስከ ዛሬ የምትስማማው ሴት በኒውዮርክ ከተማ ውስጥ ሳትገኝ ቀርታ ነው ወይንስ እርሱ ወንደላጤነቱን መርጦ? ስትል ሰራሷ ጥያቄ አቀረበች።

ወዲያውኑ አእምሮዋ ወደ ሌላ ነጥብ ዘለሰ። አሁን ደግሞ ወደ ፓሪስ ስለመጣበት ምክንያት ማሰላሰል ጀመረች። ባለፈውና በዛሬው ቀን የሰማችው ታሪክ ሰላሳ ዓመታት የነበራትን እምነት አፈራርሶታል። እውነተኛ ማንነቷንም እንድታውቀው አድርጓታል። ከመኖሪያ ቤቷ ደርሳ የበራፉን ደወል በምትጫንበት ጊዜ ነበረ ሰዓቷን አየት ያደረገችው። ሳይታወቃት ከቀኑ አስር ሰዓት በመድረሱ እንደ መደንገጥ አለች። ከአምስት ሰዓታት በላይ ውጪ ቆይታለች ማለት ነው። ባሏ አራት ለጋባዋቸው እንግዶች በመዘጋጀት ላይ ያለው የምግብ ዓይነት በለጠችው መመሪያ መሰረት መሰራቱን እየተዟዟረች ተመስከተች። የመረጠቻቸውም የወይን ጠጅ ዓይነቶችና ሌሎችም መጠጦች በየጠረጴዛው ላይ በትክክል መደርደራቸውን አየች። የአበባ ማስቀመጫዎች በታቸውን መያዛቸውንና ትኩስ በተቆረጡ አበቦች መሞላታቸውን አረጋገጠች።

አስራ ሁለት ሰዓት ሲሆን ሲል ስምሽቱ የምትሰብሰውን ልብስና የምታጌጥባቸውን ጌባ ጌጦች ማማረጥ ጀመረች። ከዚያም ገላዋን

ብርቅርቅታ

ታጥባ በመለባበስ ላይ እንዳለች ሄነሪ የመኝታ ክፍሉን በር በኃይል በርግዶ ገባ።

አሌክሳንድራ አንደ መደንገጥ ብትልም “ደህና ዋልክ ፍቅሬ?” ብላ በፈገገታ ሰላምታ ሰጠችው። ግን ከመቅፅበት ያ ፈገገታ ክስም አለ። “ምነው? ምን የሆነከው ነገር አለ? ስለ ግብግው እንደሆነ ሁሉም ነገር መዘጋጀቱን አረጋግጫለሁ” አለችው።

ሄነሪ ፊቱን በንዴት እንደ ጨፈገገ “ብለሽ ብለሽ የድፍን ፓሪስ መሳቂያ ታደርገኝ? ምን በደልኩሽና ነው አባክሽ?” ሲል ጮኸባት።

“ያምላክ ያለህ! ስለምንድነው የምታወራው ሄነሪ?” ስትል ጠየቀችው።

“የማወራውማ በዛሬው ቀን በራትዝ ሆቴል ውስጥ ስለ መታየትሽ ነዋ! ምሳም እዛው ስለመብላትሽ! ከማን ጋር እንደነበር ተደርሶብሻል! በአንቺ ቤት ግን ያልታየሽ መሰሉሻል!”

የአሌክሳንድራ ፊት በንዴት ተለዋወጠ። ያለወትሮዋም ኮስተርተር ብላ፤ “በድብቅ የምሰራው ነገር ቢኖር ኖሮ ወደዚያም ሆቴል ባልሄድኩኝም ነበረ። ብዙ ሕዝብ ባለበት አዳራሽ ውስጥ ምሳ በልቻለሁ። የጋበዘኝም ከኒውዮርክ የመጣ ሰው ነው። ለግብግውም ምክንያት የእናቱን ንብረት በሚመለከት የምንወያይባቸው ነጥቦች በመኖራቸው ነው” አለችው።

“በትናንትናውም ዕለት የነገርሺኝ ይህንኑ ምክንያት ነው። ግን ዳግመኛ ልታታልይኝ እንደማትችይ እውቁ! ለካስ ትናንት ማታ እንደዚያ የነሆለልሺው ለዚሁ ኖሯል? ከነገ ጀምሮ በዚህ ቤት ውስጥ አትኖሪአትም! እንደነጋ ልጆቻሽን ይዘሽ ወደ ካፕ ፊራት!” ሲል አሁንም ጮኸባት። አንደ ወንጀለኛ በግዞት ሊቀጣት በመወለኑ እንባዋን ልትቆጣጠረው አልቻለችም ነበረ።

“ሄነሪ! አንተን መቼም ቢሆን ላታልልህ ሞክሬ አላውቅም እባክህን አመነኝ” አለችው ከቆመችበት ሥፍራ ሳትነቃነቅ። እንደ ወትሮው ደፍራ ልትጠጋው ልታቅፈው አልቻለችም። ባለጋራ ይመሰል ማዶ ሰማዶ ቆመው እርሷ በመለማመጥ እርሱ በቁጣ ይነጋገራሉ።

ብርቅርቅታ

“እስከ ዛሬ ሳምንሽ ቆይቻለሁ። ከእንግዲህ ግን ያምነኛል ብለሽ አታሰቢ!”

“እውነቱን ነው ሄነሪ!”

“ብቃ! በቃ! ለዚያችም ለእናትሽ ቢሆን ልክ ልኳን ነው የምነግራት! ለመባለግ ሽፋን የሆነችሽ እርሷ ናት። ዳግመኛም እግሯ ከቤቱ እንዳይደርስ አደርጋለሁ!”

“እባክህን ሄነሪ! ጨክህ እንዴት እንዲህ ታደርጋለህ? ቢያንስ ህፃናቱን ለማየት እንኳን ልትፈቅድላት ...”

“ይህማ ድሮ ቀረ! አንቺን ከተለያዩ ወዳጆሽ ጋር ከማቃጠር መቆጠብ ነበረባት!”

“እረ እኔ አንድም ወዳጅ የለኝም!” ስትል ጮሃ አለቀሰች። “እናቴም ብትሆን እስከዚህ ባለጌ...”

“አህ! ባለጌ አይደለችም ልትይ ነው? ለጉዳይ እያለች የምትጠራሽ ለምን ይሆን?” አለና ዓይነን አፍጥጦ ተጠጋት። አሌክሳንድራ ተስፋ በመቀረጥ ወደ ጎላዋ አፈግፍጋ ካገኘችው መቀመጫ ላይ ተቀመጠችና ዝም ብላ ዓይን ዓይነን ታየው ጀመረ። ንዴቱም እየጨመረ በመሄዱ ከአጠገቧ ደርሶ ከአገጫ ቀና አደረጋትና “እኮ ለምን ጉዳይ እንደምትፈልግሽ ንገሪኝ?” ሲል አምባረቀባት። ልትነግረው የማትፈልገው የደበቀችው ነገር እንዳለ ከሁኔታዋ ተረድቷል። እርሷ ያወቀችውን ደግሞ አፍረጥርጣ ብትነግረው ከዚህ የባለ እንደሚደርስባት ታውቀዋለች።

“ስለ ጉዳዩ አሁን ልገልፅልህ አልችልም። ግን የወላጆቼን ንብረት የሚመለከት ምስጢር መሆኑን ብቻ ልነግርህ እችላለሁ” አለችው። ሰውነቷ ይንቀጠቀጥና ፊቷ ዐመድ የተነፋበት መሰሉ ነበረ። ሳታሰበው ሄነሪ ውልቅ ብሎ ከክፍሉ ወጣና እንደገና ዘወር ብሎ ተመለከታት።

“በእኔ ላይ ሌላ ወንድ ትሄጃለሽ ብቼ አላምንም ነበረ። ግን የሆነው ሆነ። ከእንግዲህ ግን እባልጋለሁ ብትይ ባዶ እጅሽን እንደማባርርሽ እንድታውቁ! ህፃናቱን እንኳን እንዳታያቸው ነው የማደርገው። ለአሁኑ ግን ወደ ካፕ ፊራት ለመሄድ የምትወስጧውን

ብርቅርቅታ

ዕቃና ልብስ እዘጋጁ! ጠዋት ዓይኔ እንዳያይሽ! ብሉ በሩን እላይዎ ላይ በኃይል ዘግቶባት ሄይ። አሌክሳንድራ ተስፋ በመቁረጥ ስታለቅስ ቆየች። በኋላም ላይ ነበረ ወደ ግዙታ ስፍራዎ ከመሄዷ በፊት ማድረግ የነበረባት አንድ ነገር ትዝ ያላት። ስልኩን እንስታ ወደ ብሪስተል ሆቴል ደወለች። ቻፕማንንም እንዳገኘችው የካፕ ፌራትን የስልክ ቁጥሯን ነገረችው። ስለ እህቶቿ ሊያነጋግራት ከፈለገ የሚገኝባት በአዲሱ አድራሻዋ ነበረ።

«ቅርብ እንደምደውልልሽ ተሸፋ አለኝ አላት።»

«እኔም እንዳንተው እንደምትደውልልኝ ተስፋ አደርጋለሁ» አለችው። እንደዚህ ብላ በማሰቧ ግን ኃፍረት ተሰምቷት ነበረ። ቻፕማን መልክ ቀናና ደግ ሰው ቢሆንም የራሱ የሆነ ሴት የመምረጫ ሚዛን ሊኖረው ይችላል። በዚያ ላይ ደግሞ አሌክሳንድራ ባለትዳር ናት። እና እንኳን ስለአርሱ በልቧ አሰላሰላ ገና ለገናም ከእሁኑ በመጠርጠሯ የደረሰባት ውርጂብኝ የታየ ነው።

«ፍንጭ እንዳገኘህ ወዲያውኑ ነው የማስታወቅሽ።»

«ባጣም አመሰግናለሁ ሚስተር ቻፕማን መልካም ጉዞ እመኝልሃለሁ»

«እኔም ስለ መልካም ምኞትሽ አመሰግንኻለሁ። በጠዋቱ አውሮፕላን ነው የምሄደው» ብሉ ተሰናበታት።

ቻፕማን በዚያኑ ምሽት ወደ ኒውዮርክ ለመብረር አቅዶ ነበረ። ግን አውሮፕላኑ ስላመሰጠው ሰማደር ተገደደ። በተጨማሪው በውቧ በፓሪስ ከተማ ውስጥ አንድ ምሽት ማሳሰፍ የሚጠላ አልነበረም። ቻፕማን እስከ እኩላ ሌሊት በሪትዝ ሆቴል ውስጥ አሳለፈ። ለእርሱም ቢሆን ቀን ላይ ከአሌክሳንድራ ጋር ምሳ ሲበሉ ያደረጉት ውይይት ልዩ ትዝታ አሳድሮበት ነበረ።

ሄነሪ በውሳኔው በመፅናቱ ጠዋት ላይ የአሌክሳንድራና የልጆቹ ልብስና ዕቃ በልዩ መኪና ተሳፈረ። እርሷም ወደ ሲትሮይን መኪናዋ በመግባት ላይ እንዳለች ሄነሪ አስቆማትና «አንድ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ልስጥሽ እፈልጋለሁ። ወደ ካፕ ፌራት ቪላ አንድ ወንድ ቢገባ ወደልሽ! በየጊዜውም ስልክ ስለምደውል ከቤት እንዳላጣሽ!» አላት። ለማምለጥ ሞክሮ እንደተያዘ እስረኛ ነበረ የቆጠራት።

ብርቅርቅታ

ንዴት ውስጥ ውስጡን እያብገነገናት! «ወደ ባህሩ ጻርቻ ሄጄ ለመናፈስ እንኳን አልቸልም ማለት ነው? ከባርነትም የባለ ቀንበር ነው የሚንከብኝ!» አለችው።

«በራስሽ ጥፋት! በራስሽ ብልግና!» አለና ደሀና ዋይ ሳይላትም ወደ ቤት ገባ። ወዲያውም አሌክሳንድራና ልጆቿን የያዘው ሊትሮይንና የቤት ስራተኞቹንና ዕቃ የሜነው ፔጆ መንቀሳቀስ ጀመሩ። የፓሪስንም ከተማ እስኪወጡ ድረስ አሌክሳንድራ ታሰላሰለ የነበረው የአባቷን የሳም ምክርና የእናቷን የሰላንጅን ፍቅር ማብቂያ ነበረ። በድንገትም «አባባ ለምንድነው የተናደደው?» ስትል ጥያቄ ያቀረበችላት ትንሿ አክሌል ነበረች። ቀጠልም አድርጋም «ባንቺ ነው የተናደደው አይደለም አንዴ?» አለችት ዓይን ዓይኗን እያየች።

«በመጠኑ» ብላ አሌክሳንድራ ሀፃኗን አክሌልን እቅፍ አድርጋ ወርቃማ ፀጉሯን እያሻሸች መለሰችላት። ያን ጊዜም ለአሌክሳንድራ እህቷ ሂላሪ ትዝ አለችት። ዱር... ዱር... ዱር... ሂላሪም አሌክሳንድራን እንደዚያ ትወዳት ነበረ። ከእህቶቿ ጋር የምትገናኝበት ቀን መቼ እንደ ሚደርስ ናፈቀች። ቻፕማን ቢቀናውና ስልክ ከደወሰላት ያለ አንዳች ማመንታት ወደ አሜሪካ ለመሄድ ቆርጣለች።

«ለእኔ የአባባ ንዴት አንደ ድሮው አልመሰለኝም። ባጣም ነው ዛሬ የተናደደው። ያጠፋሽው ጥፋት አለ እንዴ?» አለችና አሁንም ትንሿ አክሌል ጠየቀችት። አሌክሳንድራ ለጊዜውም ፈገግ ከማለት በስተቀር መልስ አልሰጠችትም። ለጥቂት ሳምንታትም ቢሆን ከሄነሪ ጭቅጭቅ ርቆ በካፕ ፌራ ቪላ ከልጆቿ ጋር በሰላም መክረሙ እንደሚሻል ያን ጊዜ ነው የተሰማት።

«ማጥፋት ሳይሆን በየዋህነት አንድ ነገር በመስራቱ ነው» ስትል አሌክሳንድራ መለሰችላት።

«ያኔ እንደ ገዛሽው ባለ ላባ ባርኔጣ ዓይነት አሁንም ገዝተሽ ነው? አባባ ከንዴቱ የተነሳ በመስኮት እንደ ወረወረው ትዝ ይለኛል» ለአክሌም ያ ባርኔጣ ቆንጆ ስለ መሰላት አትረሳውም።

«አዎን ... እንደዚያ በማድረግ ነው»

«ቆንጆ ነበር?»

«በጣም!» አለችና በትንሿ ልጇ ጥያቄ ሳቀች። አክሌልም አናት እናቷን እያየች ፈገገ አለች።

ምዕራፍ ሃያ አንድ

ሂላሪ ተገኘተ!!! ቻፕማን ፓሪስ ውስጥ በስነበተባቸው ቀናት የሥራ ባልደረቦቹ በሂላሪ ላይ የሚያደርጉትን ክትትል አጠናክረው ነበረ። ፓተርሰንን ለመጨረሻ ጊዜ ካነጋገረችበት ወቅት በመነሳት ስለ ሂላሪ አንዳንድ ጥናቶች አካሄዱ። የመጀመሪያውንም ፍንጭ ያገኙት ትምህርቷን በማታ ለመክታተል ክተመዘገቡት ክሌጅ ነበረ። በዚያንም ወቅት ክሞላ ችው የሕይወት ታሪኳ ላይ በአስተናባሪነት ተቀጥራ እንደምትሰራ ለመረዳት በቁ። ከዚያም የአስተናባሪነቱን ሥራ ስቃ በከተማው ውስጥ በሚገኘው ዝነኛ የዜና አገልግሎት ድርጅት ውስጥ መቀጠሯንና ደረጃ በደረጃ ዕድገት በማግኘቷ ሰዋና ሥራ አስኪያጅነት ስልጣን መድረሷን አወቁ። ቻፕማን ቀድሞውንም ቢሆን በስልክ አነጋግሯት ነበረ። እርሷ ግን ተፈላጊዋ ሂላሪ ምክር አለመሆኗን ያለማመንታት ነግራዋለች። በአጭሩ ለመታወቅ አትፈልግም ማለት ነው። ግን ስምን? ስዚህ ጥያቄ መልስ ለማግኘት ጊዜ ይፈጃል። እራሱ ሂላሪን ፊት ስፊት ማነጋገር አለበት። የሚሻለውም ትንሿን ሚጋንን ካገኛት በኋላ እንደሚሆን አምናበታል። እስከዚያ ድረስ ግን ዝም ሊላት ወሰነ።

ሆኖም ቻፕማን ስለ ሂላሪ ባሰበ ወይንም ስለ እርሷ የተጠናቀ ረውን መረጃ ባነበበ ቁጥር እጅግ ያዘንላት ነበረ። በዓለም ውስጥ ብቸኛ አለመሆኗን፣ የሚወዷት ሰዎች መኖራቸውን፣ ከእንግዲህም ራሷን ማግለል እንደማይኖርባት ሊነግራት ይፈልግና በሌላ በኩል ደግሞ በአሁኑ ወቅት ስላለችበት ሁኔታ ሙሉ በሙሉ ባለማወቁ ሐሳቡን ይቀይራል። ማን ያውቃል? ሂላሪ ባለትዳርና የልጆች እናት ልትሆን ትችላለች። እርሱ እንደፈራውም ሳይሆን ደስተኛ ሴት የማትሆንበት ምክንያት የለም። የቦስቶኒ ምስኪን ሂላሪ! የጃክሰንቪሻ ጎስቋላ ሂላሪ! ስሥራ አስኪያጅነት ማዕረግ በቅታለች። ስለዚህ ...

ቻፕማን እግኝቶ እስከሚያነጋግራት ድረስ የሕሊና ዕረፍት አጣ። የሦስቱ እህትማማቾች ታሪክ ለመግለፅ በሚያስቸግር ሁኔታ እንቅልፍ ነስቶታል። ይህ ደግሞ ልምድ ላለው ቻፕማን እንግዳ ነገር ሆነበት።

ብርቅርቅታ

መንፈሱን ጨምድዶ ያዘው። ለምን? ሲል ራሱን ጠየቀ። መልስ ግን አላገኘሉትም። ስለዚህ ሌላ ሰው ማማክር ነበረበት። ለምክሩም ዕውቅ ደራሲ የነበረችውን የቀድሞ ሚስቱን ኤልሞዝን መረጠ። ስልክ ደውሎላት ለምሳ እንዲገናኙ ለመናት። ኤልሞዝ ለምትደርሳቸው መግባት ገፅ ባህርያትን መሰል ነበረባት። በመሆኑም የሦስቱ እህትማማቾች ነገር የርሱን አእምሮ የጨመደውን ያህል የኤልሞዝም ገፅ ባህርያት በግል ህይወቷ ላይ የሚጫወቱት ሚና መኖር አመኖሩን ሊጠይቃትና ሊረዳ ፈለገ።

ለምሳ የተቀጣጠሩት ደራሲያን ከሚያዘወትሩት ከፎር ሲዝንስ ሆቴል ነበረ። ጉን ለጉን ተቀምጠው በመመገብ ላይ እንዳሉ ቻጥማን ‘ለመሆኑ ኤልሞዝ! በየመግቢያዎቻችሁ ውስጥ ከምትፈጥሪያቸው ገፅ ባህሪያት ጋር ፍቅር ይይዝሻል?’ ሲል ያልጠበቀችውን ጥያቄ አቀረበላት። ኤልሞዝ ረጋ ያለች ቆንጆ ሴት ነበረች። የጥልቅ አስተሳሰቧ ውጤት የሆኑት ልቦለድ መፅሐፎቿ ለብዙ ሽልማት አብቅተዋል።

“ከገፅ ባህርያቶቻችሁ ጋር ፍቅር ይይዝሻል ወይ ነው ያልከኝ? ግን ለምን እንዲህ ዓይነት ጥያቄ አቀረብክልኝ? የስነ ፅሁፍ ሰው ለመሆን አያቀድክ ነው ልበል?” አሰችና ትክ ብላ ታየው ጀመረ።

ቻጥማን ራሱን አወዛወዘና፤ “አይደለም ኤልሞዝ! አንድ ለየት ያለ ምርመራ እያካሄድሁ ነው። ታሪኩ ከተፈፀመ ሠላሳ ዓመታት አልፈውታል። ታሪኩም የሶስት ህፃናት እህትማማቾች ታሪክ ነው። በቁሜም በሕልሜም እነዚያ ሦስት ሕፃናት ልጆች ይታዩኛል። አንጀቱም ይላወስላቸዋል። አርግጥ በአሁኑ ወቅት ትልልቅ ሴቶች ሆነዋል። ግን እንደ ተለያዩ አንዳይ ቀሩ ነው የእኔ ጥረት። ከልቤ ነው የወደድኳቸው” አላት።

“ደህና ታሪክ የሚወጣው ይመስለኛል። ለምን አትፅፈውምና እንዲታተም አናደርገውም?”

“የሥነ ፅሁፍ ዝንባሌ እንደሌለኝ ታውቂያለሽ። ከዚያም በላይ ደግሞ ቢፃፍ እንኳን ታሪኩ ተዓማኒነት ሊያገኝ የሚችል አይመስለኝም። እኔን ግራ እያጋባኝ ያለው ምን መስለሽ ኤልሞዝ? የሕፃናቱን ታሪክ ከወረቀት ላይ እንጠብ ነው ያወቅኩት። ግን በሕይወቴ ከጉኔ ያሉ አየመስለኝ የአእምሮ አረፍት አጣሁኝ”

“እኔንም እንዳንዴ የምፈጥራቸው ገፅ ባህርያት እንደዚሁ ያስጨንቁኛል ሆኖም በመጨረሻ ላይ ከእንደ አልባት ትደርሳለህ” አለችው እርግጠኛ ሆና። “እንደ መፅሐፍ ፅፌ ስጨርስ እነኝን እንደዚያ

ብርቅርቅታ

የሚያስጨንቁኝ ገፅ ባህርያት ከአእምሮዬ ተነው ይጠፋሉ። ዳግመኛም የሕሊና ዕረፍት አይነሱኝም። ቁም ስቅሊን አያሳዩኝም።”

“ልክ ነሽ! እኔም ለማለት የፈለግኩት አሁን አንቺ ያልሺውን ነው” አለ ከክንፈሩ ያደረሰውን የሾርባ ማንኪያ ወደ ሳህኑ አየመለሰ። በተለይም የቁም ስቅል የሆነችበት ሂሳብ ነበረች። የቦስቶኑ ሥቃይቱ አየታየው ተስቃይቶባታል። በጃክሰንቪል የደረሰባት ግፍ መንፈሱን አቀሰሎታል። ስለ ሂሳብ ማሰብን ሲያቆም አሴክሳንድራ ትታወሰዋለች። ሂሊ እያለች የምታቆላምጣት ታላቅ እህቷ ዝነኛ የዜና አገልግሎት ድርጅት ዋና ሥራ አስኪያጅ የመሆኗን ዜና ቻጥማን ወዲያውኑ ነበረ ያበሰራት። ለአሴክሳንድራ ደስታ ከእስከ አልነበረውም። ሚጋንን እስከሚያገኛት ድረስ ግን አሴክሳንድራ በትዕግስት እንድትጠባበቅ ነግሯታል። ሚስተር ፓተርሰንም በሽታው እየፀናበት በመሄዱ ሚጋን በአስቸኳይ መገኘት ነበረባት። ስለዚህም ቻጥማን ከምንጊዜውም ይልቅ ረዳቶቹን በየአቅጣጫው አሰማርቶ ክትትሉን አጠናክሮ ነበረ።

“እና እኔም ሦስቱንም እህትማማቾች ካገኘኳቸው በኋላ ልረሳቸው አችል ይሆን?” ሲል ኤልሞዝን በመጠራጠር ጠየቃት።

“አዎን! ትረሳቸዋለህ! ስለዚህ በርትተህ ልታገኛቸው ሞክር። ከዚያ በኋላ እጩ ትላለህ። ከባድ ችግር እንደ ገጠመህ ይገባኛል”

“ብጣም ከባድ እንጂ! እስከ አሁን ሁለቱን ደርሼባቸዋለሁ። የሦስተኛው ሕፃን ጉዳይ ነው ደብዛው የጠፋው። ምናልባት ዕድል ቀንቶኝ ካገኘኳት የሦስቱንም ታሪክ በዝርዝር አጫውትሻለሁ። በአንቺ የሥነ ፅሁፍ ችሎታ ጥሩና ተነባቢ መጽሐፍ ሊወጣው ይችላል።”

“እንዲቀናህ እመኝላለሁ። እኔም ብሆን ከሚቀጥለው ሳምንት ጀምሮ አዲስ መፅሐፍ ለመድረስ ስላቀድሁ መንደርደሪያ የሚሆነኝ አንደ ነገርክኝ ዓይነት ታሪክ ባገኝ አልጠላም” አለችው። ኤልሞዝ ግልፅና ሥራ ወዳድ ሴት ነበረች። ከቻጥማን ጋር ለመለያየት የበቁት በአንድ ምክንያት ብቻ ነው። ለኤልሞዝ ልጆቿ ከአእምሮቱ አፍልቃ የምትፅፋቸው መግባት ናቸው። ቻጥማን ደግሞ ስሙን የሚያወርሰው አቅፎ የሚያሳድገው ከኤልሞዝ ማህፀን የወጣ ልጅ ይፈልጋል። ዋናው ጥላቻው ይሄው ነበረ። ሆኖም ትዳራቸው ቢፈርስም የሚተያዩት እንደ ወንድምና እህት ነበረ።

ብርቅርቅታ

“ያቸስ ተዋናይ ወዳጅህ ደሀና ናት?” አለችው ኤልሞዝ ፈገግ ብላ።

“ምን ደሀንነት አለ ብለሽ ነው? ትርጉት ለማሳየት አገር ለአገር ስትዘር ነው የምትከርመው። በፊት በፊት እንኳን ለጋብቻም ከጅያት ነበረ። ሳስበው ግን እኔ የአርባ ሁለት ዓመት ሰው እርሷ የሃያ አንድ ዓመት ኮረዳ! ለረጅም ጊዜ ተጣጥመን የምንቆይ አይመስለኝም”

“ከደራሲ ተዋናይ አይሻልም ብሏህ ነው?”

“አትቀልጃ! ይብላል እንጂ ቢያንስ ቢያንስ አንቺን ሥራ ውዬ ወደ ቤቴ ስመስሰ አንኛሽ ነበረ። ይቺን እኮ በተከታታይ ሰቀናት ለሳምንታት አላያትም። እንዳውም ከአንቺ የምደብቀው ነገር የለምና በስልክ እንኳን መገናኘታችን ተቋርጧል” አላት።

“አንተን ላለማስቀየም እያልኩ እንጂ እኔም ቀድሞውኑ እንደማትሆን ይሰማኝ ነበረ”

“አንቺስ ሌላ ባል የማግባት ዕቅድ የለሽም?”

“የለኝም! ሰምን አንተን ፈታሁና ነው ሌላ ባል የማገባው? ለሁብቴ? ለቁመናው? ለመልኩ? ለማዕረጉ? ከአንተ የሚበልጥብኝም አንድም ሰው አይኖርም። ያልተግባባነው በልጅ የተነሳ ብቻ ነው። ልጅ ብወልድ እንደ አሁኑ ነፃ ሆኜ ጊዜዬን ለሥነ ፅሁፍ ላውሰው አልቸልም። ይህ አመለካከቴ በሌትነቴ ጤናማ ላይመስልህ ይችላል። እኔ ግን ሥነ ፅሁፍን በጣም ነው የምወደው። በምስራውም ፍፁም ደስታን አንኛበታለሁ” አለችው። ስለ ደስተኛነቷ ቻፕማን የሚያውቀው ነገር ነው። ለዚህም ነው በእርቅ ለምና አብራው እንድትኖር ያላደረገው።

“ከሰስቱ እህትማማቾች አንደኛዋን አግኝቻት እንደነበረ የነገርኩሽ አይመስለኝም። አንቺ ለሥራሽ ታማኝ እንደ ሆንሽ እርሷ ደግሞ ለባሏ ታማኝ ናት። የምታስጉመጅ በጣም ውብ ናት። ግን ምን ያደርጋል ...” አለና ቆመ።

“ከዚያች ከተዋናይህ ትሻላለች ማለት ነው?”

“መሻል ብቻ! እንደነገርኩሽ ለባሏ ታማኝ ባትሆን ኖር...” አለና አሁንም የጀመረውን በእንጥልጥል ተወው።

“አይዘህ! አንድ ቀን የምትስማማህን ሌት ታገኝ ይሆናል። ከኛ ብጤዎቼ ግን ራቅ! ጥሩ ሚስቶች አይወጣንም። በእኔና በዚያች በተዋናይህ

ብርቅርቅታ

ያየሽው ነው! በል እንግዲህ ሸኘኞ አለችና በጠረጴዛው ላይ ተንጠራርታ ጉንጨን ሳመችው።

“ግን ትወጂኝ ነበረ?” አለ ከመቀመጫው እየተነሳ።

“ልቤ እስከሚጠፋ!” አለችና ላቀችበት። ወገብ ለወገብ እንደተቃ ቀፋም መኪናዋ ጋር ደረሰ። በሩን ከፍቶ ካስገባት በኋላ በተራው ጉንበስ ብሎ ጉንጫን ሳመና እርሱም ወደ መኪናው ሄደ።

እቢሮው የጠበቀው ሌላ የምስራች ዜና ቻፕማን በዚያን ፍጥነት ይፈፀማል ብሎ ያልገመተው ነው። ወደ ሳንፍራንሲስኮ ልኮት የነበረው ረዳቱ የሚጋንን የጉዲፈቻ አባት ዴቪድን ባያገኘውም ሚስቱ ሬቤካ የምትሰራበትን ቦታ ሊደርስበት ችሎ ነበረ።

ቻፕማን በአስቸኳይ ወደ ሳንፍራንሲስኮ ስልክ ደውሎ ከረዳቱ ጋር እንደተገናኘ “የምርህን ነው? በእርግጥ ያገኘሃት ሌት ሬቤካ ናት?” ሲል ጥርጣሬ ገብቶት ጠየቀ። በተሰጠውም መልስ ከመጠን በላይ ተደሰተ። በሳንፍራንሲስኮ ከተማ ውስጥ ዴቪድ በሚል ስም የተመዘገበውን ሰው ሁሉ የቻፕማን ረዳቶች አነጋግረዋል። ግን የሚፈልጉትን ሰው ለማግኘት አዳገቷቸው ነበረ። ይህም ያለ ምክንያት አልነበረም። ዴቪድና ሬቤካ ከሃያ ዓመት በፊት ሳንፍራንሲስኮን ለቀው ወደ አትላንታ ይሄዳሉ። በዚህም በሀገር ሙያ ላይ ተሰማርተው ሲሰሩ ይቆያሉ። ወደ ፍራንሲስኮ የተመለሱት ዴቪድ ግማሽ አካሉን ሽባ ባደረገው በሽታ ከተለከፈ በኋላ ነው። ሥራም በማቆሙ ስሙ በሳንፍራንሲስኮ ስልክ ማውጫ ላይ አልተመዘገበም። በምትኩ በጥብቅና ሙያ አሁንም እርዳታ ትሰጥ የነበረችው ሚስቱ የሬቤካ ስም ነበር የተመዘገበው።

ቻፕማን ለረዳቱ ሌላ እርምጃ እንዳይወስድ በጥብቅ ካስጠነቀቀው በኋላ የሬቤካን አድራሻ ጠይቆ ስልኩን ዘጋ። ወዲያውንም ወደ ሬቤካ ደውሎ ካነጋገራት በኋላ ለጥብቅ ጉዳይ ሊያገኛት እንደሚፈልግ ገልጾ በቀጠሮ ተለያዩ። በማግስቱም ወደ ሳንፍራንሲስኮ በአውሮፕላን ለመሄድ መቀመጫ አስያዘ። ከዚያም ለቀናት ሊያረገው እየፈለገ ሳይፈፅመው የቀረውን አንድ ነገር ለማድረግ ቆርጦ ተነሳ።

እስር ለዓት ሊሆን ሲል መኪናውን አስነስቶ ሂላሪ ወደምትሰራበት ዜና አገልግሎት ድርጅት እመራ። ያለምክንያት ከሀንጻው ለመግባት ስለማይቻልም በልዩ ዘዴ አግኝቶ የነበረውን የፖሊስ

ብርቅርቅታ

መታወቂያ ካርድ ለተቆጣጣሪዎቹ አሳይቶ አታሉ አለ።። አስተናባሪዎንም ሂላሪን በስልክ እንድታገናኘው ጠየቃት። እርሷም ባለስልጣን መስሏት ደወሰችለት። ስልኩን ያነሳችው የሂላሪ ልዩ ፀሐፊ ነበረች። ለብስባም ላይ መሆኗን ነገረችው።

“አስተዳደር ነክ ስብሰባ ነው ወይንስ ሌላ?” አሰ ቻፕማን ስለ ድርጅቱ ብዙ የሚያውቅ በሚሰማለሁ።

“ከምክትል ዋና ስራ አሰኪያዬ ቤክር ጋር ናቸው!”

“እ! ገባኝ! ግን በስንት ለዓት የሚጨርሱ ይመስልኛል?”

“አስራ ሁለት ለዓት ላይ የሚሄዱበት ቀጠሮ ስላላቸው ከዚያ በፊት ይጨርሳሉ ብዬ ነው የምገምተው”

“አመለገናሰሁ” አለና ቻፕማን ስልኩን ዘግቶ ወደ ሂላሪ ቢሮ ለመውጣት ወደ ሲፍቱ ሄደ። ከዚያም ከእንግዶች ማረፊያ ክፍል ፈንጠር ብሎ ተቀመጠና መፅሔት ማገልገጥ ጀመረ።

ሂላሪ ከቢሮዋ የወጣችው ልክ አስራ አንድ ለዓት ተኩል ነበረ። ቻፕማንም ማንም ሳይነግረው አውቋታል። ከጥቁሩ ፀጉሯ በስተቀር በአረንጓዴ ዓይኖቿ በተቀረው መልክና ቁመናዋ ሌላዋ አሌክሳንድራ ነበረች። ልዩ ፀሐፊዎም በአክብሮት በመጥራት ስትሰናበታት ሰምቷል። ሂላሪ ራሷን ጎንበስ በማድረግ አፀፋውን መልሳላት ግራና ቀኝ ሳታይ ወጣች። ቻፕማንም ያን ጊዜ ከጎላ ጎላ ተከተላት። እርሷ ከገባችበት ሲፍት አጠገብ ካሰው ሌላ ሲፍት ውስጥ ገባ። ከህንፃው ወጥታ በሹፊር ወደሚነዳው መኪናዋ ስትሄድ እርሱም ወደ መኪናው ሄደ። የተጀመረውም ክትትሉ ቀጠለ። ከመሐል ከተማ ደርሳ ከመኪና ስትወርድ እርሱም ወረደ። ክትትሉም ከመኪና ወደ እግር ተሸጋገረ። ከአንድ ሰቅ ውስጥ ገብታ ያኒውኑ በመውጣቷ ከበራፋ ቆሞ ከነበረው ቻፕማን ጋር ሰጥቷት ሲጋጩ ነበረ። በአረንጓዴ ዓይኖቿ እንደ መገለጫ ብላ አየችው። ትላልቅ አረንጓዴ ዓይኖቿ ነፍስን ለርስረው የሚገቡ ነበሩ። ለቻፕማንም ግልፅ መልዕክት አስተላለፋለት። ማንም እንዲቀርባት የምትፈልግ ሴት አልነበረችም። ሁለት ረጃጅም ህንፃዎች አልፋ ከአንድ ቡና ቤት ውስጥ ገባች። ቻፕማንም ተከትሏት ገባ። የሂላሪ ቀጠሮ ከአንዲት ወጣት ሴት ጋር ነበረ። ሂላሪን ብድግ ብላ ከተቀበለች በጎላ ሁለቱም ተቀምጠው መነጋገር ጀመሩ። ስለምን እንደሚያውሩ ለቻፕማን ባይለማውም ወጣቷ ሴት ከሂላሪ

ብርቅርቅታ

የምትጠይቀው እርዳታ ለመኖሩ ከሁኔታዎ ያስታውቃል። በመሐሉም ታለቅስ እንደ ነበረች ቻፕማን አጅቷታል።

ሀፃን ልጅ ዳግመኛ እንዳያጠፋ ጣትን በመወዘወዝ እንደሚያስጠነቅቁት ሁሉ ሂላሪም ለሴትዮዋ ተመሳሳይ ምልክት አሳይታት አንድ ነገር ተናገረች። በዚያን ጊዜም ሴትዮዋ ከመቀመጫዋ ተነስታ ያለ ይሁኝታ የሂላሪን አጅ እያገለበጠች ሳመችው። ቻፕማን የራሱን ግምት ወለደ። ሴትዮዋ በጥፋት ከሥራ ተባራ አሁን ግን ይቅርታ የተደረገላት መሆን አለባት አለ በሆዱ። ሂላሪ ከቡና ቤት ውስጥ ስትወጣ እንደ በፊቱ ከስተርተር ብላ አልነበረም። ደግነት ስለ ስራችም ሊሆን ይችላል ፊቷ ላይ ፈገግታ ይታይባት ነበረ። ወደ መኪናዋ ስትሄድ ቻፕማንም ወደ መኪናው ሄደ። በሰባ ሁለተኛው አውራ ጎዳና አጠገብ ካለ አንድ መኖሪያ ቤት ፊት ለፊት ሂላሪ ወረደች። በራፋንም ከፍታ ገባች። ቤቱ ከቡናማ ድንጋይ የታነፀና ለዓይንም ማራኪ ሲሆን ከሌሎች ፈንጠር ብሎ የተሰራ ነበረ። የብቸኝነት ኑሮ መምረጫም አንድ ምልክት ነበረ። በጣም አዘነላት። የልጅነት ዘመኗ ታሪክም ታወሰውና በሆዱ አሰቀለላት። ቆየት ብሎ ደግሞ ራሱን በራሱ አፅናና። ማን ያውቃል? ሲያይዋት ብቸኛና ኮስታራ ሴት ብትመስልም ደስተኛ ልትሆን ትችላለች። ባል ባይኖራት እንኳን የምታፈቅረውና የሚያፈቅራት ሰው ሲኖር ይችላል አለ በሐሳቡ። ግን ያለፈው ታሪክ ትዝ ሲለው የዛሬውኑ የብቸኝነት ሁኔታዋን ሲያስበው ወዲያውኑ አልመስል አለው። ወደ ቤቱም ሄዶ ከአልጋው ላይ ጋደም እንዳለ የሚያስበው ስለ ሂላሪ ነበረ። ወደ አየው መኖሪያ ቤቷ ሄዶ ሊያነጋግራት ዳድቶት ነበረ። አጃን፣ በወዳጅነት ሊጨብጠው ስለ አሌክሳንድራ ሊያወራት... የሚያፈቅራት ሰው ስለመኖሩ ሲገልፅላት ... ግን ለዚህ ሁሉ ጊዜው ገና ነበረ። የሚጋን ነገር ቁርጠ መታወቅ አለበት።